

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 75

fyrtiofemte årgången

16 mars 2002

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2002/EG av den 1 mars 2002 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 467/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	7
	Kommissionens förordning (EG) nr 468/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 93:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 469/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 46:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	11
	Kommissionens förordning (EG) nr 470/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 265:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	12
★	Kommissionens förordning (EG) nr 471/2002 av den 15 mars 2002 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	13
★	Kommissionens förordning (EG) nr 472/2002 av den 12 mars 2002 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾	18
★	Kommissionens förordning (EG) nr 473/2002 av den 15 mars 2002 om ändring av bilagorna I, II och VI till rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel och om närmare bestämmelser för överföringen av uppgifter om användningen av kopparföreningar	21

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 474/2002 av den 15 mars 2002 om ändring av förordning (EG) nr 20/2002 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda försörjningsordningar för de yttersta randområdena som inrättas genom rådets förordningar (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001 och (EG) nr 1454/2001	25
* Kommissionens förordning (EG) nr 475/2002 av den 15 mars 2002 om avbrytande av tillämpningen av systemet med dubbelkontroll för vissa textilprodukter	26
Kommissionens förordning (EG) nr 476/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001	28
Kommissionens förordning (EG) nr 477/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001	29
Kommissionens förordning (EG) nr 478/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001	30
Kommissionens förordning (EG) nr 479/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001	31
Kommissionens förordning (EG) nr 480/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2011/2001	32
Kommissionens förordning (EG) nr 481/2002 av den 15 mars 2002 om att inte fullfölja det 285:e delanbudsförandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	33
Kommissionens förordning (EG) nr 482/2002 av den 15 mars 2002 om beslut om att inte anta anbud som lämnats in under den tjugoförsta delanbudsinfordringen enligt förordning (EG) nr 690/2001	34
Kommissionens förordning (EG) nr 483/2002 av den 15 mars 2002 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	35
* Kommissionens direktiv 2002/26/EG av den 13 mars 2002 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av ochratoxin A i livsmedel ⁽¹⁾	38
* Kommissionens direktiv 2002/27/EG av den 13 mars 2002 om ändring av direktiv 98/53/EG om fastställande av provtagnings- och analysmetoder för officiell kontroll av högsta tillåtna halt av vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾	44

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2002/223/EG:

* Rådets beslut av den 19 december 2001 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering för 2001 för perioden 1999–2001 inom ramen för den gällande EG–UNRWA-konventionen	46

Avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälpor- ganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering inom ramen för den gällande EG-UNRWA-konventionen för 1999-2001	47
Kommissionen	
2002/224/EG:	
* Kommissionens beslut av den 19 september 2001 om det statliga stöd som Republiken Italien har genomfört till förmån för Enichem SpA ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 2902]	49
2002/225/EG:	
* Kommissionens beslut av den 15 mars 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/492/EEG när det gäller gränsvärden och analysmetoder för vissa marina biotoxiner i musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 1001]	62
2002/226/EG:	
* Kommissionens beslut av den 15 mars 2002 om fastställande av särskilda hälso- kontroller vid upptagning och beredning av vissa musslor med en halt av "amne- sic shellfish poison" (ASP) som överstiger det gränsvärde som fastställs i rådets direktiv 91/492/EEG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 1009]	65
2002/227/EG:	
* Kommissionens beslut av den 13 mars 2002 om bekräftande av att Israels system för kontroll av att principerna för god laboratoriesed (GLP) har inrättats och börjat fungera på ett tillfredsställande sätt	67
2002/228/EG:	
* Kommissionens beslut av den 14 mars 2002 om erkännande av fem israeliska provvningsanläggningar som inom sina respektive specialområden befunnits upp- fylla kraven på god laboratoriesed (GLP)	68

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 466/2002/EG

av den 1 mars 2002

om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

liga organisationer för att göra det möjligt för de icke-statliga organisationerna att delta i en sådan dialog.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I fördraget föreskrivs att en miljöpolitik för gemenskapen skall utarbetas och genomföras och anges de mål och principer som bör vägleda den politiken.
- (2) Det åtgärdsprogram som inrättas genom rådets beslut 97/872/EG av den 16 december 1997 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet ⁽⁴⁾ löper ut den 31 december 2001. Programmet har utvärderats av kommissionen och nuvarande och tidigare bidragstagare, varvid ett starkt stöd för att det bör förnyas eller omarbetas har framkommit.
- (3) I förslaget till det sjätte miljöhandlingsprogrammet slås det fast att allmänheten bör ges bättre möjligheter att medverka, och de föreslagna åtgärderna innefattar bland annat en omfattande och bred dialog med berörda parter i samband med beslut på miljöområdet. Det sjätte miljöhandlingsprogrammet förutser behovet av sådant stöd, inbegripet finansiering från gemenskapen, till icke-stat-

- (4) Icke-statliga organisationer som är aktiva på miljöområdet har redan visat att de kan bidra till den miljöpolitik för gemenskapen som föreskrivs i artikel 174 i fördraget genom en aktiv medverkan i konkreta miljöskyddsåtgärder och i verksamhet för att öka den allmänna medvetenheten om behovet av att skydda miljön med en hållbar utveckling i åtanke. Även icke-statliga organisationer som är verksamma på djurskyddsområdet får delta i detta program, förutsatt att deras verksamhet tjänar till att uppnå miljöskyddsåtgärder.
- (5) De icke-statliga organisationerna spelar en viktig roll när det gäller att samordna och kanalisera information och åsikter till kommissionen om nya och framväxande synsätt, t.ex. beträffande naturskydd och gränsöverskridande miljöproblem, som inte, eller endast delvis, kan hanteras på medlemsstatsnivå eller lägre nivå. De icke-statliga organisationerna har god förståelse för allmänhetens oro när det gäller miljön och kan därför driva dessa åsikter och förmedla dem till kommissionen.
- (6) De icke-statliga miljöorganisationerna deltar i expertgrupper och i gemenskapsinstitutionernas förberedande kommittéer och genomförandekommittéer, och ger ett viktigt bidrag till gemenskapens strategier, program och initiativ samt fungerar som motvikt till andra aktörer inom miljöområdet, bland annat industri/näringsliv, fackföreningar och konsumentgrupper.
- (7) Icke-statliga organisationer med förmåga att främja ett utbyte av synsätt, problem och möjliga lösningar och att genomföra relevant verksamhet avseende miljöproblem med gemenskapsdimension som berör intressenter på nationell, regional och lokal nivå bör främjas. Därför består målgruppen endast av organisationer och nätverk som är aktiva på europeisk nivå.

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 125.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 18 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 december 2001 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 16 januari 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 354, 30.12.1997, s. 25.

- (8) Den geografiska utvidgningen av programmet är nödvändig för att ta med de icke-statliga organisationerna i kandidatländerna med tanke på hur viktiga de är för att bidra till att allmänheten accepterar miljölagstiftningen och för att stödja genomförandet av denna.
- (9) Mot bakgrund av de erfarenheter som erhålls under programmets tre första år bör en bedömning göras av dess genomförande, så att beslut kan fattas om dess fortsättning.
- (10) Budgetmyndigheten bör fatta beslut om de årliga anslagen under budgetförloppet.
- (11) Genom detta beslut fastställs för hela den tid programmet pågår en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförloppet enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och en förbättring av budgetförloppet⁽¹⁾.
- b) Den skall vara aktiv på europeisk nivå, antingen ensam eller i form av flera samordnade sammanslutningar, och dess struktur (medlemmar) och verksamhet skall omfatta minst tre europeiska länder. Det är dock även godtagbart att den omfattar endast två europeiska länder om det främsta målet för verksamheten är att stödja utvecklingen och genomförandet av gemenskapens miljöpolitik i enlighet med artikel 1.2 och 1.3.
- c) Dess verksamhet skall särskilt överensstämma med principerna i det sjätte miljöhandlingsprogrammet och med de prioriterade områden som anges i artikel 5.
- d) Den skall ha bildats i laga ordning och funnits i minst två år, och de årliga boksluten för de två föregående åren skall vara godkända av en auktoriserad revisor. Om det föreligger särskilda omständigheter får kommissionen bevilja ett undantag från dessa båda krav förutsatt att detta inte äventyrar skyddet av gemenskapens finansiella intressen.

Artikel 3

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- Härmed inrättas ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst på miljöområdet.
- Programmets allmänna mål skall vara att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöskydds- och miljöförbättringsområdet på europeisk nivå. Deras verksamhet bör bidra, eller ha möjlighet att bidra, till att gemenskapens miljöpolitik och miljölagstiftning i Europas olika regioner utvecklas och genomförs.
- Programmet skall också främja de icke-statliga organisationernas systematiska medverkan på alla nivåer av beslutsprocessen när det gäller gemenskapens miljöpolitik, genom att säkerställa att de representeras på ett lämpligt sätt vid samrådsmöten med intressenterna och vid offentliga utfrågningar. Programmet skall också bidra till att stärka små regionala eller lokala sammanslutningar som arbetar med att tillämpa gemenskapens regelverk när det gäller miljö och hållbar utveckling i sina närområden.

Artikel 2

För att vara behörig att söka bidrag skall en icke-statlig organisation ha följande egenskaper samt uppfylla de kriterier som anges i bilagan:

- a) Den skall vara en oberoende och icke-vinstgivande juridisk person som är aktiv främst inom området för miljöskydd och miljöförbättring, ha ett miljömål som syftar till allmänhetens bästa och inriktat sig på hållbar utveckling.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

Programmet skall vara öppet för deltagande av europeiska icke-statliga organisationer som är etablerade i något av de följande geografiska områdena:

- a) Medlemsstaterna.
- b) De associerade länderna⁽²⁾ i enlighet med bestämmelserna i respektive Europaavtal, tilläggsprotokollen till desamma och respektive associeringsråds beslut.
- c) Cypern, Malta eller Turkiet i enlighet med villkor och förfaranden som skall fastställas i samförstånd med de berörda länderna.
- d) De Balkanländer som ingår i stabiliserings- och associeringsprocessen för länderna i sydöstra Europa⁽³⁾ i enlighet med villkor och förfaranden som skall fastställas i samförstånd med de berörda länderna.

Artikel 4

1. Kommissionen skall senast den 30 september varje år i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en inbjudan att lämna förslag beträffande bidrag för följande kalenderår. Kommissionen skall dessutom använda andra lämpliga medel, bl.a. elektroniska medier, för att informera presumtiva bidragsmottagare om programmet.

2. Inbjudan att lämna förslag skall innehålla ett informationspaket samt uppgifter om kriterierna för behörighet, urval och tilldelning (bland annat uppgifter om det föreslagna viktningssystemet) samt ansöknings-, bedömnings- och godkännandeförfarandet.

⁽²⁾ Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

⁽³⁾ F.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Förbundsrepubliken Jugoslavien, Bosnien och Herzegovina samt Kroatien.

3. Efter att ha bedömt förslagen skall kommissionen senast den 31 december varje år besluta vilka organisationer som skall ges stöd under det följande året, förutsatt att beslutet om att anta gemenskapens budget inte är försenat. Beslutet skall leda till ett avtal mellan kommissionen och bidragsmottagaren i vilket fastställs det maximala bidragsbeloppet, betalningssättet, kontroll- och övervakningsåtgärderna och de mål som skall uppnås med bidraget. Utbetalningar skall ske omedelbart.

Artikel 5

1. Stöd från programmet skall i synnerhet inriktas på de prioriterade områdena från det sjätte miljöhandlingsprogrammet, med tanke på hur viktig en hållbar utveckling och de europeiska medborgarnas hälsa och livskvalitet är. De har grupperats under följande fyra huvudrubriker:

- a) Bekämpning av klimatförändring.
- b) Natur och biologisk mångfald, skydd av en unik resurs.
- c) Hälsa och miljö.
- d) Säkerställande av en hållbar förvaltning av naturresurser och hållbar avfallshantering.

Det sjätte miljöhandlingsprogrammet kommer att ses över under programmets fjärde år och vid behov ändras och uppdateras med hänsyn till ny utveckling och information.

Utöver ovanstående områden skall miljöutbildning samt genomförande och tillämpning av gemenskapens miljölagstiftning också prioriteras.

2. Urvalet och tilldelningen skall göras i fyra steg, i enlighet med del A i bilagan.

Artikel 6

1. Bidraget får inte överstiga 70 % av den sökandes genomsnittliga årliga granskade bidragsberättigande utgifter under de föregående två åren när det gäller organisationer som är etablerade inom gemenskapen, och 80 % när det gäller organisationer som är etablerade i kandidatländerna och Balkanländerna, och inte heller överstiga 80 % av den sökandes bidragsberättigande utgifter för det innevarande året.

Beloppet skall fastställas årligen enligt ett fast viktningssystem i vilket man tar hänsyn till bedömningspoängen från den bedömning som avses i artikel 5.2 och som beskrivs i del A i bilagan och till de principer som anges i del C i bilagan.

2. Organisationer som erhåller bidrag enligt detta program får använda det för att täcka sina bidragsberättigande utgifter under bidragsåret på det sätt de anser lämpligt. Alla utgifter

under bidragsåret skall betraktas som bidragsberättigande, med undantag för sådana utgifter som anges i avsnitt 2 i del D i bilagan. Bidragsmottagarna får också betala ut medel till partner eller medlemsorganisationer i enlighet med regler som specificeras i det godkända arbetsprogrammet.

3. Bidragsbeloppet skall inte betraktas som slutligt fastställt förrän kommissionen har godkänt den granskade årsredovisningen, vilket säkerställer att gemenskapsmedel används i enlighet med de relevanta bestämmelserna i budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾.

Om det totala gemenskapsbidraget, från detta och eventuella andra program, överstiger 80 % av bidragsmottagarens granskade bidragsberättigande utgifter under året skall slutbetalningen minskas med ett motsvarande belopp.

4. Om den granskade årsredovisningen för bidragsåret visar att bidragsmottagarens samlade intäkter, bortsett från intäkter som regelmässigt öronmärks för icke bidragsberättigande utgifter, överstiger de bidragsberättigande utgifterna skall vidare slutbetalningen minskas eller, om det är nödvändigt, motsvarande överstigande belopp återkrävas. Enligt artikel 256 i fördraget skall beslut om betalningsskyldighet vara verkställbara.

5. För att se till att bidragen till miljöorganisationerna används på ett effektivt sätt skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera att de utvalda organisationerna fortsätter att uppfylla kraven under hela bidragsåret. Särskilt skall man införa en systematisk ordning för att övervaka bidragsmottagarnas resultat under bidragsåret samt utvärdering av resultaten i efterhand.

6. Kommissionen skall meddela sökande som fått avslag på sin ansökan varför den icke-statliga organisationen inte uppfyllt kraven och därvid ge tillräckliga förklaringar så att den kan fastställa vilka förändringar som skall göras innan en ny ansökan inlämnas.

Artikel 7

1. Detta program skall inledas den 1 januari 2002 och avslutas den 31 december 2006.

2. Det finansiella referensbeloppet för detta programs genomförande skall vara 32 miljoner euro för perioden 2002–2006.

3. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 8

1. För att skydda gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägeri och andra oegentligheter får kommissionen utföra kontroller och inspektioner på plats av verksamhet som finansieras enligt detta program i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽²⁾. Vid behov skall Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) genomföra undersökningar på vilka Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999⁽³⁾ skall vara tillämplig.

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 762/2001 (EGT L 111, 20.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

2. Organisationer som erhåller bidrag skall hålla alla verifieringar som gäller utgifter under bidragsåret, inklusive den granskade årsredovisningen, tillgängliga för kommissionen under en period av fem år efter den sista utbetalningen. Den organisation som erhåller bidrag skall i förekommande fall se till att verifieringar som finns hos deras partner eller medlemmar görs tillgängliga för kommissionen.

Artikel 9

1. Om de obligatoriska rapporterna visar att de förväntade resultaten inte har uppnåtts kan detta leda till att organisationen inte kan komma ifråga för bidrag inom programmet under det följande året. Om misslyckandet upprepas under två på varandra följande år skall organisationen inte komma ifråga för bidrag under den återstående programperioden.

2. Om en organisation blir föremål för ett betalningskrav från kommissionen på grund av avsiktliga oegentligheter, oegentligheter på grund av vårdslöshet eller bedrägeri skall den automatiskt ha förverkat sina möjligheter till bidrag under programmets återstående löptid.

3. Om kommissionen genom revisioner eller kontroller på plats upptäcker oegentligheter, dålig förvaltning eller bedrägeri i samband med bidrag skall en eller flera av nedanstående administrativa åtgärder och påföljder tillämpas, och det i förhållande till hur allvarligt fallet är (och med rätt att överklaga beslutet):

- a) Upphävande av bidraget.
- b) Böter motsvarande högst 50 % av betalningskravet.
- c) Utestängning från annan gemenskapsfinansiering under den återstående programperioden.
- d) Utestängning från den berörda dialogmekanismen inom kommissionen under den återstående programperioden.

Artikel 10

En förteckning över de organisationer vars verksamhet skall finansieras genom detta program skall, tillsammans med det

tilldelade beloppet, offentliggöras varje år i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Kommissionens skall senast den 30 april varje år avge en rapport till medlemsstaterna och Europaparlamentet om tilldelningen av bidrag för det aktuella året och resultatet av föregående års bidrag. Rapporten skall innehålla en redogörelse för hur kommissionen har valt ut bidragsmottagarna för det aktuella året. Kommissionen skall sammankalla de berörda parterna till ett möte för att diskutera rapporten senast den 30 juni varje år.

Senast den 31 december 2004 skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur programmets mål har uppnåtts under de första tre åren och vid behov föreslå ändringar för att fortsätta eller inte fortsätta programmet. Rapporten skall bygga på rapporterna om bidragsmottagarnas resultat, och den skall särskilt bedöma hur effektivt de bidrar till att uppnå de mål som anges i artikel 1 och i bilagan.

Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med fördraget besluta om programmets fortsättning för tiden efter den 1 januari 2007. Innan kommissionen lägger fram ett förslag om detta skall den låta utföra en extern utvärdering av programmets resultat.

Artikel 12

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

R. DE MIGUEL

Ordförande

BILAGA

A. DE FYRA STEGEN I URVALS- OCH TILLDELNINGSPROCESSEN

- 1) Utsortering av ansökningar som inte uppfyller de tekniska eller administrativa kraven för att söka finansiering enligt programmet. Ansökningar som inte är giltiga inom detta program är i synnerhet sådana ansökningar som är ofullständiga eller inte tillräckligt detaljerade, som inte har fyllts i enligt instruktionerna på ansökningsblanketten eller som har lämnats in efter den sista ansökningsdagen.
- 2) Utsortering av ansökningar som inte uppfyller de behörighetskriterier som anges i artiklarna 2 och 3.
- 3) Jämförande bedömning av de återstående giltiga ansökningarna enligt följande kriterier, vilka beskrivs närmare i del B.
 - a) I vilken utsträckning ansökningen, och mer specifikt det föreslagna arbetsprogrammet, uppfyller programmets mål enligt artikel 1 och prioriteringarna för programmet enligt artikel 5.
 - b) Förvaltningens och produktens kvalitet.
 - c) Verksamhetens bredd, inverkan och effektivitet.En jämförande bedömningspoäng kommer att ges till alla de sökande som går vidare.
- 4) Fastställande av de sökande som kan komma ifråga för bidrag genom att eliminera dem vars poäng ligger under en gräns som fastställs av kommissionen.

B. BEDÖMNINGSKRITERIER

De sökande som uppfyller de två första urvalsstegen enligt del A skall bedömas enligt följande kriterier:

1. I vilken omfattning ansökningen uppfyller programmets mål.

Följande kriterier skall bedömas beträffande den sökande, inklusive det av sökanden föreslagna arbetsprogrammet:

- a) I vilken omfattning sökandens verksamhet är politiskt relevant (i förhållande till det sjätte miljöhandlingsprogrammet, nya europeiska styrelseformer, hållbar utveckling, utvidgning, stabiliserings- och associeringsprocessen för länderna i sydöstra Europa, utvecklingen av Europa-Medelhavspartnerskapet, integration och jämlikhet).
- b) I vilken omfattning sökandens medverkan är relevant för och kan innebära påverkan av utvecklingen och genomförandet av gemenskapens miljöpolitik.
- c) I vilken omfattning sökanden har förmåga att förmedla allmänhetens åsikter från Europas olika regioner och att se till att dessa idéer och förslag används vid lösningen av miljöproblem.
- d) I vilken omfattning sökanden kan öka miljömedvetenheten och förbättra kunskapen både i allmänhet och i förhållande till gemenskapens miljöpolitik.
- e) I vilken omfattning sökanden har förmåga att bygga upp nätverk mellan medlemsstaterna och organisationer i kandidatländerna, uppmuntra samarbete med organisationer inom den offentliga och den privata sektorn och finna delfinansiering från yttre källor.

För varje kriterium skall en bedömning göras av i vilken utsträckning sökanden kan fullgöra de uppgifter för icke-statliga organisationer som anges som exempel i del D.

2. Förvaltningens och produktens kvalitet.

Bland annat följande punkter skall bedömas:

- a) Organisationens struktur, personalsituation och personalpolitik.
- b) Interna beslutsprocesser och relationer med medlemmarna, bland annat arrangemang för att säkerställa att medlemmarna deltar i policyutveckling och policyuttalanden.
- c) Strategi, målinriktning och planeringsrutiner.
- d) Administration, budgetkontroll och ekonomisk förvaltning.
- e) Rapporteringsrutiner (interna och externa).
- f) Självbedömning, kvalitetskontroll och feedback beträffande erfarenhet (inläring).
- g) Teknisk och vetenskaplig kompetens.

3. Bredd, inverkan och effektivitet.

Bland annat följande punkter skall bedömas:

- a) Organisationens och dess verksamhets allmänna synlighet.
- b) Externa förbindelser och inverkan (vad avser andra aktörer på miljöområdet, t.ex. lokala och regionala myndigheter, näringsliv och industri, konsumentgrupper, fackföreningar, andra icke-statliga organisationer och allmänheten).

C. FASTSTÄLLANDE AV BIDRAGSBELOPPETS STORLEK

Bidraget fastställs på grundval av sökandens beräknade totala bidragsberättigande utgifter under bidragsåret, med uttrycklig hänsyn till de genomsnittliga granskade utgifterna under de föregående två åren, i enlighet med följande principer:

1. Om alla andra parametrar är likvärdiga kommer bidragsbeloppet till organisationer som har relevant verksamhet i större omfattning (mätt genom det genomsnittliga värdet av de två föregående årens granskade årliga utgifter och de beräknade totala bidragsberättigande utgifterna under bidragsåret) normalt att vara högre än bidragsbeloppet till organisationer som har relevant verksamhet i mindre omfattning. Fördelningen kommer emellertid att göras på icke-linjär basis och bidragsmottagare som har relevant verksamhet i mindre omfattning kommer därför att få ett relativt sett högre bidrag.
2. Om alla andra parametrar är likvärdiga kommer organisationer med högre bedömningspoäng att tilldelas större belopp än sökanden med lägre poäng.
3. Om en organisation har ansökt om ett bestämt belopp får bidraget under inga omständigheter vara högre än detta belopp.

D. BIDRAGSBERÄTTIGANDE UTGIFTER

- 1) Alla utgifter som bidragsmottagaren har under bidragsåret skall betraktas som bidragsberättigande, med undantag för de utgifter som anges i avsnitt 2 nedan. Bidragsberättigade utgifter kan vara hänförliga till några av följande illustrativa exempel på verksamheter:
 - a) Samordning och förmedling till kommissionen av information och synpunkter, grundade på allmänhetens farhågor och åsikter, när det gäller nya eller framväxande synsätt, som inte kan hanteras eller inte blir hanterade på medlemsstatsnivå eller på lämplig nivå.
 - b) Förberedande arbete och forskning som krävs för att delta i expertgrupper, i gemenskapsinstitutionernas förberedande kommittéer och genomförandekommittéer, och som ger ett viktigt bidrag till gemenskapens strategier, program och initiativ samt fungerar som motvikt till andra aktörer inom miljöområdet, bland annat industri/näringsliv, fackföreningar och konsumentgrupper.
 - c) Främjande av utbyte av åsikter och av diskussioner om problem och möjliga lösningar beträffande miljöproblem med gemenskapsdimension som berör intressenter på nationell, regional och lokal nivå. Detta kan även innebära överföring av kunskap och säkerställande av samverkan genom nätverk.
 - d) Bidrag till ökad miljömedvetenhet och förbättrade kunskaper både när det gäller miljön i allmänhet och när det gäller gemenskapens miljöpolitik.
 - e) Kompetensuppbyggnad, i synnerhet för att öka deltagandet av små icke-statliga organisationer, nya nätverk av icke-statliga organisationer och icke-statliga organisationer i kandidatländerna och Balkanländerna på europeisk nivå.
 - 2) Betalningar som gjorts av bidragsmottagaren och kontrakt som ingåtts med tredje part, vilka innefattar nedanstående element, kommer att anses som icke bidragsberättigande:
 - a) Representationskostnader och onödiga eller mindre välbetänkta utgifter.
 - b) Utgifter som ligger klart utanför bidragsmottagarens godkända arbetsprogram för bidragsåret.
 - c) Skuldåterbetalningar, förfallna räntor och överförda underskott.
 - d) Kostnader i samband med det använda kapitalet, investeringar eller reserver som avsatts för att ingå i bidragsmottagarens tillgångar.
 - e) Bidrag in natura.
 - f) Privata utgifter.
 - g) Kriminell/illegal verksamhet.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 467/2002
av den 15 mars 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	192,8
	204	164,9
	212	169,4
	624	193,8
	999	180,2
0707 00 05	052	175,4
	204	55,3
	624	119,8
	999	116,8
0709 90 70	052	142,3
	204	73,1
	999	107,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,7
	204	50,6
	212	46,3
	220	48,8
	600	63,2
	624	85,7
	999	59,2
0805 50 10	052	45,5
	600	49,6
	999	47,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6
	388	110,0
	400	125,8
	404	95,3
	508	77,3
	512	81,8
	528	93,0
	720	115,8
	728	133,7
	999	97,1
	0808 20 50	388
400		134,1
512		71,7
528		76,4
999		91,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 468/2002**av den 15 mars 2002****om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 93:e särskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 ⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsinfördran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfördran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för

grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfördran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 93:e särskilda anbudsinfördran inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset och det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 mars 2002 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 93:e enskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		85	81	85	81
	Smör < 82 %		83	79	—	79
	Koncentrerat smör		105	101	105	101
	Grädde		—	—	36	34
Förädlings-säkerhet	Smör		94	—	94	—
	Koncentrerat smör		116	—	116	—
	Grädde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 469/2002**av den 15 mars 2002****om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 46:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1614/2001 ⁽⁴⁾, fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de gällande

interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

- (2) På grundval av de anbud som mottagits bör det högsta uppköpspriset fastställas till nedan angivna nivå.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 46:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 12 mars 2002 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 214, 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 470/2002

av den 15 mars 2002

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 265:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt

skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 265:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 105 EUR/100 kg,
— säkerheten för slutanvändningen: 116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 471/2002
av den 15 mars 2002
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2433/2001⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till ovannämnda förordning, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.
- (4) För varor som är nämnda under punkterna 1, 3, 4 och 5 i tabellen till bilagan till denna förordning är det lämpligt, om inte annat följer av gällande bestämmelser i gemenskapen avseende systemen för dubbelkontroll samt övervakning på gemenskapsnivå, i förväg eller i efterhand, av textilvaror som importerats till gemenskapen, att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs under punkterna 1, 3, 4 och 5 i tabellen i bilagan till denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom och rådets Europaparlamentets förord-

ning (EG) nr 2700/2000⁽⁴⁾, under en period av 60 dagar.

- (5) För varor som är nämnda under punkt 2 i tabellen till bilagan till denna förordning är det lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs under punkt 2 i tabellen i bilagan till denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92, under en period av tre månader.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Om inte annat följer av gällande bestämmelser i gemenskapen avseende systemen för dubbelkontroll samt övervakning på gemenskapsnivå, i förväg eller i efterhand, av textilvaror som importerats till gemenskapen får bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs under punkterna 1, 3, 4 och 5 i tabellen i bilagan till denna förordning fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av 60 dagar.

Bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs under punkt 2 i tabellen i bilagan till denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 329, 14.12.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

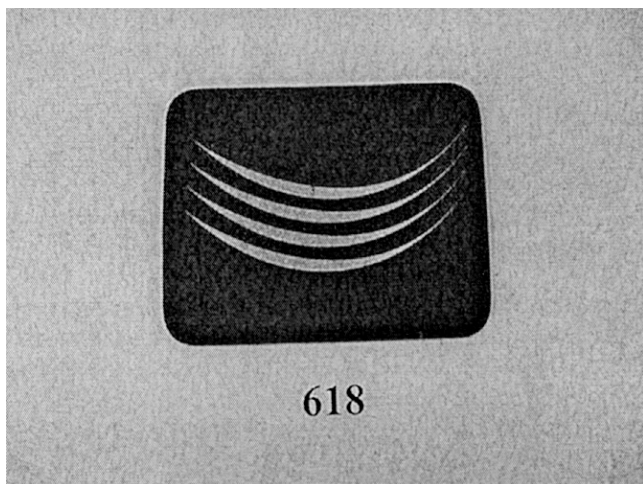
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>1. Vara av porös plats cirka 4 mm tjock (dim cirka 20 × 24 cm), nästan rektangulär med rundade hörn, belagd på en sida med ett 0,2 mm lager av flerfärgad tryckt dukvara av trikå</p> <p>(Musmatta och liknande artiklar)</p> <p>(Se fotografi nr 618) (*)</p>	6307 90 10	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkningarna 7 a och 8 a till avdelning XI, anmärkningarna 1 och 2 a 5 till kapitel 59, anmärkningarna 1 och 2 a till kapitel 63 samt av texten till KN-nummer 6307, 6307 90 och 6307 90 10</p> <p>Varan är konfektionerad enligt definitionen i anmärkning 7 a till avdelning XI eftersom den är skuren till annan form än kvadratisk eller rektangulär</p> <p>Klassificering enligt kapitel 39 är utesluten i enlighet med anmärkning 2 a 5 till kapitel 59 eftersom dukvaran av trikå inte enbart utgör en förstärkning. Se även de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet, kapitel 39, Allmänna anvisningar (kombinationer av plaster och textilvaror), d</p> <p>Enligt anmärkning 8 a till XI hänförs konfektionerade varor till kapitlen 61–63</p>
<p>2. Vara av porös plast cirka 4 mm tjock (dim cirka 20 × 24 cm), nästan rektangulär med rundade hörn, belagd på en sida med ett 0,2 mm lager av enfärgad dukvara av trikå</p> <p>(Musmatta och liknande artiklar)</p> <p>(Se fotografi nr 612 A + B) (*)</p>	3926 90 99	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 1 till kapitel 39, anmärkning 1h till avdelning XI, anmärkningarna 1 och 2 a 5 till kapitel 59 och texten till KN-nummer 3926, 3926 90 och 3926 90 99</p> <p>Klassificering enligt avdelning XI är utesluten i enlighet med anmärkning 2 a 5 till kapitel 59, eftersom trikåvävnaden enbart utgör en förstärkning. Se även de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet, kapitel 39, Allmänna anvisningar (kombinationer av plaster och textilvaror), d</p>
<p>3. Rektangulär cirka 4 mm tjock porös plast (polyuretan) (dim cirka 20 × 21 cm), belagd på ena sidan med ett 0,2 mm lager flerfärgad, tryckt dukvara av trikå</p> <p>(Musmatta och liknande artiklar)</p> <p>(Se fotografi nr 619) (*)</p>	5903 20 90	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 7 a till avdelning XI, anmärkningarna 1 och 2 a 5 till kapitel 59 och texten till KN-nummer 5903, 5903 20 och 5903 20 90</p> <p>Produkten är inte konfektionerad enligt definitionen i anmärkning 7 a till avdelning XI eftersom den är skuren till rektangulär form</p> <p>Klassificering enligt kapitel 39 är utesluten i enlighet med anmärkning 2 a 5 till kapitel 59 eftersom dukvaran av trikå har tryck i flera färger och därför inte enbart utgör en förstärkning. Se även de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet, kapitel 39, Allmänna anvisningar (kombinationer av plaster och textilvaror), d</p>

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>4. En lätt, enfärgad, artikel av trikå (86 % nylon, 14 % elastan) för kvinnor eller flickor, avsedd att bäras direkt mot huden, som når just nedanför bysten, med smala justerbara axelband. Den har en lågt skuren halsringning fram och bak utan öppning. Vid halsringningen och ärmhålorna finns isydd triksåband</p> <p>Artikelns sidstycken av trikå av varierande elasticitet och på framsidan finns en elastisk förstärkning</p> <p>Just under bysten finns en söm som är förstärkt på insidan och följer bystens naturliga form</p> <p>I artikelns undre kant sitter ett cirka 2 cm brett resårband för att artikeln skall smita åt runt kroppen</p> <p>(Bysthållare)</p> <p>(Se fotografi nr 615) (*)</p>	6212 10 90	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 2 a till kapitel 61 samt texten till KN-nummer 6212, 6212 10 och 6212 10 90</p> <p>Den elastiska förstärkningen på framsidan, som drar ihop materialet och bidrar till kupornas konvexa form, håller isär bröstet vilket är kännetecknande för en bysthållare</p> <p>Sömmen följer bystens form och formar kuporna genom att dra ihop materialet</p> <p>Sömmens förstärkning på plaggets insida ger stadga och förser tillsammans med de elastiska sidstyckena artikeln med det stöd som krävs för bysthållare enligt de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet nr 6212, punkt 1.</p>
<p>5. Rektangulär konfektionerad artikel (dim cirka 110 × 160 cm) av textilvävnad (100 % bomull), vars båda kortändar är fästade på vardera sidan av en trästång (längd: cirka 110 cm) med hjälp av flätade rep. Till följd av att repen är olika långa får textilvävnaden en asymmetrisk form. Ovanför trästången sitter en fästordning bestående av två flätade rep och en metallring, som gör det möjligt att fästa artikeln vid exempelvis en krok. Artikeln har inte någon avgränsad sittyta</p> <p>(Artikel liknande en hängmatta)</p> <p>(Se fotografi nr 617) (*)</p>	6306 91 00	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkningarna 7 e och 8 a till avdelning XI, anmärkning 1 i kapitel 63 samt texten till KN-nummer 6306 och 6306 91 00</p> <p>Andra konfektionerade textilvävnader klassificeras enligt kapitel 63 i enlighet med anmärkning 8 a till avdelning XI och anmärkning 1 till kapitel 63</p> <p>I enlighet med de allmänna bestämmelserna 1 och 6 klassificeras artikeln – med tanke på dess egenskaper – som campingartiklar, eftersom den är gjord av en rektangulär textilvävnad som på båda sidor är upphängd med hjälp av flätade rep och som formar sig efter kroppen på den person som sitter eller ligger i den eftersom den inte har någon avgränsad sittyta. Artikeln kan användas både inomhus och utomhus</p> <p>Artikelns skal därför – i likhet med en hängmatta – klassificeras som campingartiklar enligt nr 6306. Se även de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet nr 6306, punkt 5, enligt vilka bland annat hängmattor ingår i campingartiklar. I de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet nr 9403 (andra möbler etc.) punkt e, utsluts dessutom hängmattor från nummer 9403 och hänvisas – beroende på varans material – till nr 6306 eller nr 5608 (konfektionerade artiklar av nät)</p>

(*) Fotografierna är av rent vägledande karaktär.

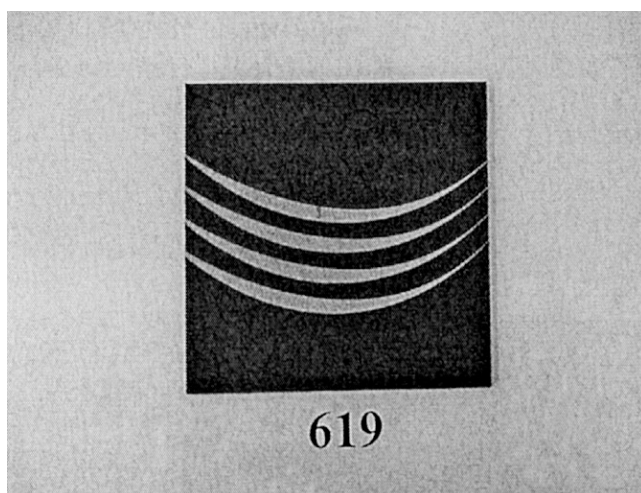
618

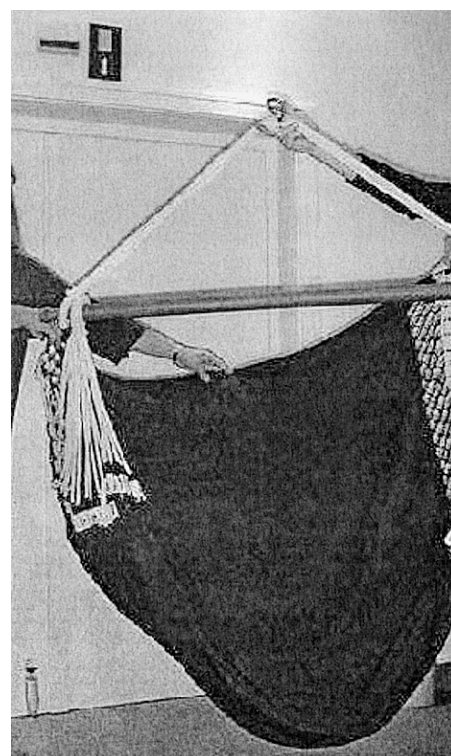
612 A

612 B

619

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 472/2002

av den 12 mars 2002

om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3 i denna,

efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EEG) nr 315/93 måste den högsta tillåtna halten för främmande ämnen i livsmedel fastställas i syfte att skydda folkhälsan.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 257/2002⁽³⁾, fastställs för vissa främmande ämnen i livsmedel högsta tillåtna halter som skall gälla från och med den 5 april 2002.
- (3) Vissa medlemsstater har fastställt eller har för avsikt att fastställa högsta tillåtna halter för aflatoxiner i kryddor och för ochratoxin A i vissa livsmedel. Med tanke på de skillnader som finns mellan medlemsstaterna, och den risk för konkurrensnedvridning som följer av detta, är åtgärder på gemenskapsnivå nödvändiga för att säkerställa en enhetlig marknad, samtidigt som proportionalitetsprincipen måste beaktas.
- (4) Aflatoxiner, särskilt aflatoxin B1, är genotoxiska och cancerframkallande ämnen. För ämnen av denna typ finns det inget tröskelvärde under vilket inga skadliga effekter kan observeras och det går därför inte att fastställa ett acceptabelt dagligt intag. Det är heller inte möjligt att utifrån dagens vetenskapliga och tekniska kunskapsnivå eller genom förbättrade produktions- och lagringstekniker förhindra uppkomsten av dessa mögelsvampar och därigenom helt och hållet avlägsna aflatoxiner i kryddor. Därför bör gränsvärdena sättas så lågt som rimligen är möjligt.
- (5) Resultaten av ett samordnat kontrollprogram, som genomfördes av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens rekommendation 97/77/EG av den 8 januari 1997 om ett samordnat program för offentlig

kontroll av livsmedel 1997⁽⁴⁾, har blivit tillgängliga efter det att den högsta tillåtna halten för aflatoxiner i andra livsmedel fastställdes. De visar att ett flertal arter av kryddväxter innehåller höga halter av aflatoxiner. Det är därför lämpligt att fastställa gränsvärden för de kryddslag som används i stora mängder och som ofta är starkt förorenade.

- (6) Gränsvärdena bör ses över och, om nödvändigt, sänkas före den 31 december 2003 och hänsyn bör härvid tas till möjligheterna att minska halten av aflatoxiner i kryddor genom en förbättring av produktion, skörd och lagring samt vetenskapliga och tekniska framsteg.
- (7) Ochratoxin A är ett mykotoxin som bildas av olika mögelsvampar (*Penicillium*- och *Aspergillus*-arter). Det förekommer naturligt i en mängd olika vegetabiliska produkter som spannmål, kaffeböner, kakao och torkad frukt över hela världen. Det har påvisats i produkter som spannmålsprodukter, kaffe, vin, öl och druvsaft men även i produkter av animaliskt ursprung såsom grisnjurar. Undersökningar av hur ofta och i vilken mängd ochratoxin A förekommer i livsmedel och i blodprov från människor tyder på att livsmedel ofta är förorenade.
- (8) Ochratoxin A är ett mykotoxin som har cancerframkallande, njurtoxiska, teratogena, immunotoxiska och möjligen neurotoxiska egenskaper. Ochratoxin A har kopplats till nefropati hos människor. Ochratoxin A kan ha en lång halveringstid hos människor.
- (9) Vetenskapliga livsmedelskommittén anser i sitt yttrande angående ochratoxin A av den 17 september 1998 att det skulle vara klokt att minska intaget av ochratoxin A så mycket som möjligt, att se till att exponeringen ligger runt de lägre värdena av det tolerabla dagliga intaget på 1,2–14 ng/kg kroppsvikt som har beräknats av vetenskapliga organisationer, t.ex. ett dagligt intag på lägre än 5 ng/kg kroppsvikt.
- (10) Det är inte möjligt att utifrån dagens vetenskapliga och tekniska kunskapsnivå eller genom förbättrade produktions- och lagringstekniker fullständigt förhindra uppkomsten av dessa mögelsvampar. Följaktligen kan ochratoxin A inte avlägsnas helt och hållet ur livsmedel. Därför bör gränsvärdena sättas så lågt som rimligen är möjligt.

⁽¹⁾ EGT L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 41, 13.2.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 27.

- (11) Spannmål och spannmålsprodukter bidrar mest till intaget av ochratoxin A via födan. Förebyggande åtgärder är av största vikt för att, så långt det går, undvika föroreningar och för att skydda konsumenten. Därutöver är det för spannmål och spannmålsprodukter lämpligt att fastställa gränsvärdet så lågt som det rimligen är möjligt, på villkor att förebyggande åtgärder för att undvika föroreningar tillämpas i alla produktions- och saluföringsled.
- (12) Torkade vindruvor (korinter, russin och sultanrussin) har visat sig vara starkt förorenade. Torkade vindruvor utgör en viktig exponeringskälla för ochratoxin A för människor som konsumerar stora mängder därav, och då särskilt för barn. Då det därför är lämpligt att tills vidare fastställa ett gränsvärde på en nivå som är tekniskt möjlig, är det absolut nödvändigt att ytterligare förbättra metoderna för att minska föroreningen.
- (13) Förekomsten av ochratoxin A har även påvisats i kaffe, vin, öl, druvsaft, kakao och kryddor. Genom undersökningar och forskning som medlemsstaterna och berörda parter (såsom branschorganisationer) utför bör det fastställas vilka faktorer som är inblandade i bildandet av ochratoxin A och vilka förebyggande åtgärder som behövs för att minska förekomsten av ochratoxin A i dessa livsmedel. Det krävs största möjliga forskningsinsatser och förebyggande åtgärder för dessa produkter för att, så långt det går, minska halten av ochratoxin A i väntan på att den högsta tillåtna halten enligt ALARA-principen (as low as reasonably achievable – lägsta rimligtvis möjliga nivå) fastställs. Om inga åtgärder vidtas för att minska förekomsten av ochratoxin A i vissa produkter kommer det att bli nödvändigt att fastställa en högsta tillåtna halt för dessa produkter i syfte att skydda folkhälsan utan att kunna bedöma om gränsvärdet är tekniskt möjligt att uppnå.
- (14) Förordning (EG) nr 466/2001 bör därför ändras.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 466/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.2 skall ändras på följande sätt:
 - a) Inledningsfrasen skall ersättas med "Beträffande aflatoxiner och ochratoxin A i produkter som anges i punkt 2.1 och 2.2 i bilaga I gäller följande:".
 - b) I b skall "och 2.1.3" ersättas med ", 2.1.3, 2.1.4, 2.2.1 och 2.2.2".
2. I artikel 5 skall följande stycke 2a läggas till:

"2a. Kommissionen skall senast den 31 december 2003 se över de högsta tillåtna halter för aflatoxiner som fastställs i avsnitt 2 punkt 2.1.4 i bilaga I och, om så är lämpligt, sänka dem på grundval av nya vetenskapliga och tekniska rön.

Kommissionen skall senast den 31 december 2003 se över bestämmelserna i avsnitt 2 punkt 2.2.2 och 2.2.3 i bilaga I när det gäller de högsta tillåtna halterna av ochratoxin A i torkade vindruvor i syfte att införa en högsta tillåtna halt för ochratoxin A i råkaffe, rostat kaffe, kaffeprodukter, vin, öl, druvsaft, kakao, kakaoprodukter och kryddor mot bakgrund av de undersökningar som utförts och de förebyggande åtgärder som vidtagits i syfte att minska förekomsten av ochratoxin A i dessa produkter.

Medlemsstaterna och de berörda parterna skall därför årligen meddela kommissionen resultaten av de undersökningar och framsteg som gjorts avseende tillämpningen av förebyggande åtgärder i syfte att undvika föroreningar av ochratoxin A."
3. Bilaga I skall ändras enligt bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 5 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Följande tabell skall läggas till i avsnitt 2: Mykotoxiner i bilaga I till förordning (EG) nr 466/2001:

Produkt	Högsta tillåtna halt (µg/kg)			Provtagnings- metod	Referensanalys- metod
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1.4 Följande arter av kryddväxter: — <i>Capsicum</i> spp. (torkade frukter, hela eller malda, innefattande chilifrukt, chilipulver, kajennpepper och paprika) — <i>Piper</i> spp. (frukter, innefattande vitpepper och svartpeppar) — <i>Myristica fragrans</i> (muskot) — <i>Zingiber officinale</i> (ingefära) — <i>Curcuma longa</i> (gurkmeja)	5	10	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG

Produkt	Högsta tillåtna halt (µg/kg eller ppb)	Provtagningsmetod	Referensanalysmetod
2.2 OCHRATOXIN A			
2.2.1 Spannmål (inklusive ris och bovete) och produkter härledda från spannmål			
2.2.1.1 Obearbetad spannmål (inklusive råris och bovete)	5	Kommissionens direktiv 2002/27/EG (*)	Direktiv 2002/27/EG
2.2.1.2 Samtliga produkter härledda från spannmål (inklusive bearbetade spannmålsprodukter och spannmål avsedda att användas direkt som livsmedel)	3	Direktiv 2002/27/EG	Direktiv 2002/27/EG
2.2.2 Torkade vindruvor (korinter, russin och sultanrussin)	10	Direktiv 2002/27/EG	Direktiv 2002/27/EG
2.2.3 Råkaffe, rostat kaffe, kaffeprodukter, vin, öl, druvsaft, kakao, kakaoprodukter och kryddor	—		

(*) EGT L 75, 16.3.2002, s. 44.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 473/2002

av den 15 mars 2002

om ändring av bilagorna I, II och VI till rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel och om närmare bestämmelser för överföringen av uppgifter om användningen av kopparföreningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2491/2001⁽²⁾, särskilt artikel 13 första och andra strecksatserna i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att närmare precisera den tidpunkt då en övergångsperiod principiellt börjar och att ange de villkor som skall vara uppfyllda för att en period före övergångsperiodens början retroaktivt kan godkännas som en del av denna.
- (2) Vid exceptionella omständigheter, till exempel vid utbrott av smittsamma sjukdomar, oavsiktlig förorening eller naturfenomen, kan det vara svårt för djuruppfödare att skaffa foder av ekologiskt ursprung och den behöriga myndigheten i medlemsstaten bör bevilja ett tillstånd, tillfälligt och i begränsad omfattning, för användning av foder som inte kommer från ekologiskt jordbruk.
- (3) Enligt bilaga II A om gödselmedel och markberedningsmedel får komposterat hushållsavfall användas endast under en övergångsperiod som löper ut den 31 mars 2002. Användningen av komposterat hushållsavfall fyller ett verkligt behov i vissa medlemsstater och produkten är strängt reglerad när det gäller avfallens ursprung, systemet för insamling vilket måste ha godkänts av medlemsstaten, och den högsta halten tungmetaller, utan att detta hindrar tillämpningen av andra krav gällande användningen av denna produkt generellt i jordbruket. Dessa krav kan behöva granskas på nytt inom ramen för ny allmän lagstiftning om hushållsavfall. Det nu gällande tillståndet kan därför förlängas med en begränsad period på fyra år.
- (4) Pyretroider (deltametrin och lambdacyhalotrin) används inom ekologiskt jordbruk enbart i fällor och användningen uppfyller följaktligen villkoren i artikel 7.1 i förordning 2092/91. Det har framkommit att användning av dessa ämnen fyller ett verkligt behov för odling

av vissa grödor. Användningen av ämnena bör tillåtas på obestämd tid.

- (5) Tyskland har begärt att järn(III)fosfat skall upptas i bilaga II till förordning (EEG) nr 2092/91 så att denna produkt kan användas som medel mot sniglar i ekologiskt jordbruk. Efter granskning av begäran konstaterades det att villkoren i artikel 7.1 i ovan nämnda förordning är uppfyllda. Dessutom gjordes nyligen en bedömning av järn(III)fosfat inom ramen för rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens direktiv 2002/18/EG⁽⁴⁾, när det gäller uppfyllande av kriterier som rör människors hälsa och miljön. Denna produkt bör följaktligen läggas till i bilaga II B.
- (6) Det är tillåtet att använda metaldehyd som medel mot sniglar i ekologiskt jordbruk under en period som löper ut den 31 mars 2002. Denna period bör förlängas med en begränsad övergångsperiod på fyra år vilket skulle göra det möjligt att ersätta metaldehyd som medel mot sniglar med järn(III)fosfat i medlemsstaterna.
- (7) Användningen av koppar i form av kopparhydroxid, kopparoxiklorid, (tribasisk) kopparsulfat eller kopparoxid och användningen av mineraloljor som medel mot svamp anses som traditionella metoder inom ekologiskt jordbruk och i överensstämmelse med artikel 7.1a i förordning (EEG) nr 2092/91. Det har visat sig att dessa ämnen för närvarande är nödvändiga för odling av flera grödor och att det endast genom ökat forskningsarbete kommer att bli möjligt att på medellång eller lång sikt hitta lämpliga alternativa lösningar. Därför bör dessa ämnen i nuläget tillåtas. Detta tillstånd kommer att granskas på nytt mot bakgrund av ny utveckling och nya rön när det gäller tillgängliga alternativ.
- (8) Användningen av koppar i ovan nämnda former kan få konsekvenser på lång sikt på grund av att den ackumuleras i jorden, vilket inte förefaller förenligt med det ekologiska jordbrukets målsättning om ett miljövänligt jordbruk. Följaktligen bör villkoren för användningen begränsas genom att det fastställs ett tak för användningen, uttryckt i kilo koppar per hektar och år. Denna gräns bör inledningsvis ligga på 8 kg per hektar och efter en övergångsperiod på fyra år minskas till 6 kg koppar per hektar, såvida det inte visar sig att en sådan lägre

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 337, 20.12.2001, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 55, 26.2.2002, s. 29.

gräns inte får avsedd verkan för vissa grödor. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att använda denna gräns som ett medelvärde under en femårsperiod. De medlemsstater som använder denna möjlighet bör rapportera hur denna åtgärd genomförs och hur stora mängder som faktiskt används så att systemet vid behov kan ses över.

- (9) Förlängningen av användningen av växtskyddsmedel inom ramen för denna förordning hindrar inte tillämpningen av de beslut som fattas beträffande användningen av dessa produkter inom jordbruket i allmänhet inom ramen för det granskningsprogram som föreskrivs i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG. Kommissionen har lämnat in den rapport som föreskrivs i artikel 8.2 till rådet och Europaparlamentet för granskning. De tidsfrister som fastställs i denna förordning kommer omedelbart att ses över om behov föreligger mot bakgrund av slutsatserna från granskningen av rapporten.
- (10) Enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 2092/91 får det vid märkning av och reklam för en produkt bara hänvisas till ekologisk produktion under förutsättning att produkten eller dess ingredienser av jordbruksursprung inte behandlats med andra ämnen än de som anges i bilaga VI B. Natriumhydroxid finns upptagen i denna bilaga i samband med produktion av rapsolja (*Brassica* spp.) men endast för en period som löper ut den 31 mars 2002. Det har visat sig att användningen av detta ämne fyller ett verkligt behov för produktionen av vissa typer av ekologisk rapsolja som används i livsmedel. Denna produkt bör därför tillåtas på obestämd tid.
- (11) I kommissionens förordning (EEG) nr 207/93 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2020/2000 ⁽²⁾, definieras innehållet i bilaga VI till förordning (EEG) nr 2092/91 och villkoren för genomförandet av artikel 5.4 i den förordningen fastställs. Medlemsstaterna har ansökt om att djurtarmar skall införas i bilaga VI C. Det har efter granskning fastställts att ansökan om införande av djurtarmar uppfyller kraven i artikel 5.4 i förordning (EEG) nr 2092/91 och i artikel 3.4 i förordning (EEG) nr 207/93.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som avses i artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 2092/91.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I, II och VI i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Om en medlemsstat beslutar tillämpa undantaget för de högsta halter för kopparföreningar som föreskrivs i bilaga II B till förordning (EEG) nr 2092/91 skall följande uppgifter lämnas till kommissionen och de övriga medlemsstaterna

- före den 30 juni 2002: Information om vilka åtgärder som vidtagits för att genomföra denna bestämmelse och för att säkerställa att den genomförs korrekt, särskilt på enskilda jordbruksföretag.
- före den 31 december 2004: En rapport om genomförandet och resultatet av dessa åtgärder, särskilt hur stora mängder som faktiskt har använts under varje odlingsperiod sedan denna bestämmelse trädde i kraft.

Vid behov skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 14 i förordning (EEG) nr 2092/91.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Medlemsstaterna får emellertid fortsätta att tillämpa de bestämmelser i punkt 1 i bilaga I A till förordning (EEG) nr 2092/91 som gällde innan denna förordning trädde i kraft

- för jordlotter för vilka omställningsperiod började före den 31 december 2002, och
- för alla jordlotter som ingår i en omställningsplan (högst fem år) som de behöriga myndigheterna har godkänt och som inleddes före den 1 september 2002. Detta undantag gäller inte jordlotter som lagts till planen efter det att den ursprungligen godkändes.

⁽¹⁾ EGT L 25, 2.2.1993, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 39.

BILAGA

1. Bilaga I till förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras på följande sätt:
 - 1.1 I bilaga I skall punkt 1 under rubriken A. "Växter och vegetabiliska produkter" ersättas med följande:

"1.1 De principer som anges i artikel 6.1 a, b och d och som särskilt tas upp i denna bilaga skall normalt ha tillämpats på odlingslotterna under en omställningsperiod om minst två år före sådd eller, i fråga om vall och betesmark, minst två år innan de används som foder från ekologiskt jordbruk, eller, i fråga om annan flerårig gröda än vall och betesmark, minst tre år före första skörden av produkter av det slag som avses i artikel 1.1 a. Omställningsperioden inleds tidigast det datum då producenten anmäler sin verksamhet i enlighet med artikel 8 och ställer sin verksamhet under det kontrollsystem som avses i artikel 9.
 - 1.2 Kontrollmyndigheten eller kontrollorganet får emellertid med den behöriga myndighetens godkännande fatta beslut om att retroaktivt godkänna att tidigare perioder räknas in i omställningsperioden under vilka
 - a) jordlotterna var en del av ett program som genomförts genom tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (*) eller genom tillämpning av kapitel VI i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF)) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (**), eller inom ramen för annat officiellt program under förutsättning att programmen i fråga ger garantier för att produkter som inte finns angivna i bilaga II del A och B inte använts på jordlotterna, eller
 - b) jordlotterna var natur- eller jordbruksmark som inte behandlades med produkter som inte finns angivna i bilaga II del A och B. Denna period kan beaktas retroaktivt endast på villkor att tillräckliga bevis har lämnats in till kontrollmyndigheten eller kontrollorganet så att detta kan förvissa sig om att kraven uppfyllts under minst tre år.
 - 1.3 Kontrollmyndigheten eller kontrollorganet får med den behöriga myndighetens godkännande besluta att omställningsperioden i vissa fall förlängs utöver den period som anges i punkt 1.1, med hänsyn till jordlottens tidigare användning.
 - 1.4 För jordlotter där omställning till ekologisk produktion redan har skett eller höll på att ske och som utsätts för behandling med en produkt som inte finns angiven i bilaga II får medlemsstaten förkorta övergångsperioden till en period som är kortare än den period som fastställs i punkt 1.1 i följande två fall:
 - a) Jordlotter som behandlats med en produkt som inte finns angiven i bilaga II B inom ramen för sådan sjukdoms- eller parasitbekämpning som medlemsstatens behöriga myndighet har föreskrivit som obligatorisk på sitt territorium eller på vissa delar av detta beträffande produktion av viss gröda.
 - b) Jordlotter som behandlats med en produkt som inte finns angiven i bilaga II del A eller B inom ramen för vetenskapliga försök som godkänts av den behöriga myndigheten i medlemsstaten.

Omställningsperiodens längd skall i sådana fall fastställas med hänsyn till följande faktorer:

 - Nedbrytningen av växtskyddsmedlet i fråga skall ge garantier för att det vid utgången av övergångsperioden endast återstår en obetydlig mängd rester i jorden och, om det rör sig om en flerårig gröda, i växten.
 - Den skörd som följer efter behandlingen får inte säljas med hänvisning till ekologisk produktion.
 - Den berörda medlemsstaten skall meddela övriga medlemsstater och kommissionen sitt beslut angående den obligatoriska behandlingen.
- 1.2 Del B. "Djur och animalieprodukter från följande arter: nötkreatur (inklusive bubalus- och bisonarter), svin, får, getter, hästdjur och fjäderfä" skall ändras enligt följande:
 - 1.2.1 Punkt 4.9 skall ersättas med följande: "Om produktionen av foder går förlorad eller om restriktioner införs, särskilt på grund av exceptionella väderförhållanden, utbrott av smittsamma sjukdomar, förorening med giftiga ämnen eller till följd av bränder, kan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna genom undantag från punkt 4.8 under en begränsad period och för ett särskilt område tillåta en högre procentandel konventionellt foder, när ett sådant undantag är befogat. Efter den behöriga myndighetens godkännande skall kontrollmyndigheten eller kontrollorganet tillämpa detta undantag på enskilda jordbruksföretag. Medlemsstaterna skall informera varandra och kommissionen om de undantag de har medgivit."
 - 1.2.2 I punkt 7.4 skall "uteslutande" läggas till efter "samarbete".

(*) EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.

(**) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80."

2. Bilaga II till förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras på följande sätt:
- 2.1 Del A. "Gödningsmedel och markberedningsmedel" skall ändras på följande sätt:
I tabellen skall datumet "den 31 mars 2002" gällande användningen av komposterat eller fermenterat hushålls-avfall ersättas med "den 31 mars 2006".
- 2.2 Del B. "Bekämpningsmedel" skall ändras på följande sätt:
- 2.2.1 I tabell III. "Ämnen som får användas endast i fällor och/eller dispenserer" skall begränsningen av användningen av pyretroider under en period som löper ut den 31 mars 2002 utgå.
- 2.2.2 I tabell III. "Ämnen som endast får användas i fällor och/eller dispenserer" skall datumet "den 31 mars 2002" gällande metaldehyd ersättas med "den 31 mars 2006".
- 2.2.3 I tabell IV. "Andra ämnen som traditionellt används i ekologiskt jordbruk" skall bestämmelserna om koppar ersättas med följande bestämmelser:

Namn	Beskrivning, krav på sammansättning, villkor för användning
"Koppar i form av kopparhydroxid, kopparoxiklorid, (tribasisk) kopparsulfat, kopparoxid	<p>Medel mot svamp</p> <p>Till och med den 31 december 2005 högst 8 kg koppar per hektar och år, och från och med den 1 januari 2006 högst 6 kg koppar per hektar och år, dock utan att det hindrar tillämpningen av en lägre kvantitet om en sådan fastställs i särskilda bestämmelser i den allmänna lagstiftningen om växtskyddsmedel i den medlemsstat där produkten avses att användas</p> <p>För fleråriga grödor får medlemsstaterna, genom undantag från föregående stycke, föreskriva att gränsvärden skal vara följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Den totala sammanlagda mängd som används från och med den 23 mars 2002 till och med den 31 december 2006 får högst uppgå till 38 kg koppar per hektar — Från och med den 1 januari 2007 skall den maximala mängd som får användas varje år beräknas genom att minska den totala sammanlagda mängden på 36, 34, 32 respektive 30 kg koppar per hektar för åren 2007, 2008, 2009 och 2010 och följande år med de mängder som faktiskt har använts under de fyra föregående åren <p>Behovet konstaterat av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten"</p>

- 2.2.4 I tabell IV. "Andra ämnen som traditionellt används i ekologiskt jordbruk", skall begränsningen av användningen av mineraloljor till en period som löper ut den 31 mars 2002 utgå.
- 2.3 En tabell IIIa "Preparat att sprida på marken mellan odlade plantor" med följande text skall läggas till.

Namn	Beskrivning, krav på sammansättning, villkor för användning
Järn(III)fosfat	Medel mot sniglar"

3. Bilaga VI till förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras på följande sätt:
- 3.1 Del B. "Processhjälpmedel och andra produkter som får användas för förädling av sådana ekologiskt framställda ingredienser av jordbruksursprung som avses i artikel 5.3 d och artikel 5.5a e i förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras på följande sätt: Begränsningen av användningen av natriumhydroxid till en period som löper ut den 31 mars 2002 skall utgå".
- 3.2 I del C. "Ingredienser av jordbruksursprung som avses i artikel 5.4 i förordning (EEG) nr 2092/91 och som inte producerats ekologiskt" skall följande läggas till i punkt C3: "Djurtarmar, endast till och med den 1 april 2004".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 474/2002

av den 15 mars 2002

om ändring av förordning (EG) nr 20/2002 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda försörjningsordningar för de yttersta randområdena som inrättas genom rådets förordningar (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001 och (EG) nr 1454/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1452/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen, ändring av direktiv 72/462/EEG samt upphävande av förordning (EEG) nr 525/77 och förordning (EEG) nr 3763/91 (Poseidom)⁽¹⁾, särskilt artikel 22,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1600/92 (Poseima)⁽²⁾, särskilt artikel 34, och

av följande skäl:

- (1) Av tekniska skäl och för att kunna garantera en korrekt kontroll av den särskilda försörjningsordningen för Azorerna och Madeira under den övergångsperiod som löper ut den 30 juni 2002, har de portugisiska myndigheterna begärt att särskilda bestämmelser skall gälla för inlämning av licensansökningar och för deras giltighetstid. Denna begäran bör bifallas genom att inlämningsperioden för licensansökningar begränsas till de fem första arbetsdagarna varje månad och licensernas giltighetstid till utgången av den andra månaden efter utfärdandemånaden. De nya föreskrifterna bör därför tillämpas från och med 1 april 2002.
- (2) Det förekommer ett fel i artikel 30 andra stycket andra strecksatsen i kommissionens förordning (EG) nr 20/2002⁽³⁾. På grund av detta fel skulle det kunna uppstå tillämpningsproblem i samband med genomförandet av den särskilda försörjningsordningen under den övergångsperiod 1 januari–30 juni 2002 som godkänts för de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna

och Madeira. Felet bör rättas till så att licenserna kan utfärdas på ett korrekt sätt under denna övergångsperiod.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från alla berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 20/2002 ändras på följande sätt:

1. I artikel 29 skall följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Till och med den 30 juni 2002 skall följande bestämmelser gälla för Azorerna och Madeira:

 - a) Licensansökningar skall lämnas in under de fem första arbetsdagarna varje månad och licenserna skall utfärdas under de fem efterföljande arbetsdagarna.
 - b) Licenserna skall vara giltiga i två månader efter utfärdandemånaden.”
2. Artikel 30 andra stycket andra strecksatsen skall ersättas med följande:

”— För de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna och Madeira skall artiklarna 4, 5, 7, 9, artikel 10.1 samt artiklarna 11, 13, 14, 15, 26 och 27 börja tillämpas först den 1 juli 2002.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i artikel 1.1 skall tillämpas från och med den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 8, 11.1.2002, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 475/2002**av den 15 mars 2002****om avbrytande av tillämpningen av systemet med dubbelkontroll för vissa textilprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2001/33/EG av den 19 december 2001 om undertecknande av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om förlängning och ändring av det avtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Ukraina om handel med textilprodukter som paraferades den 5 maj 1993 och senast ändrades genom det avtal genom skriftväxling som paraferades den 15 oktober 1999⁽¹⁾, särskilt artikel 4 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2.1 i det ändrade avtalet mellan Europeiska gemenskapen och kommissionen om handel med textilprodukter⁽²⁾ skall kommissionen och Ukraina senast sex veckor före utgången av varje avtalsår samråda med varandra om nödvändigheten av att bibehålla dubbelkontroll för de kategorier som anges i bilaga III till avtalet i syfte att, om så är möjligt, befria vissa kategorier från dubbelkontroll.
- (2) I november 2001 hölls ett sådant samråd i syfte att se över nödvändigheten av att bibehålla systemet med dubbelkontroll för vissa textilprodukter. Till följd av

detta samråd enades parterna om att avbryta tillämpningen av systemet med dubbelkontroll för vissa textilprodukter.

- (3) Denna förordning bör träda i kraft omedelbart så att aktörerna snarast möjligt kan informeras om fördelarna med den.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Textilkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga III till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om handel med textilprodukter, i vilken anges de produkter utan kvantitativa begränsningar för vilka det system med dubbelkontroll som avses i artikel 2.1 andra stycket i avtalet gäller, skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 16, 18.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 123, 17.5.1994, s. 718.

BILAGA

"BILAGA III

Produkter utan kvantitativa begränsningar för vilka gäller det system med dubbelkontroll som avses i artikel 2.1 andra stycket i avtalet

Grupp	Kategori	2000	2001	2002	2003	2004
IA	1	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	2	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	3	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
IB	4	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	5	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	6	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	7	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	8	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
IIA	9	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	20	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	22	Övervakning	Fri	Fri	Fri	Fri
	23	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	39	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
IIB	12	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	13	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	15	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	16	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	21	Kvot	Övervakning	Fri	Fri	Fri
	24	Kvot	Övervakning	Fri	Fri	Fri
	26/27	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	29	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	73	Övervakning	Fri	Fri	Fri	Fri
83	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning	
IIIA	33	Övervakning	Fri	Fri	Fri	Fri
	36	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	37	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	50	Kvot	Övervakning	Fri	Fri	Fri
IIIB	67	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	74	Övervakning	Fri	Fri	Fri	Fri
	90	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
IV	115	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri
	117	Kvot	Övervakning	Övervakning	Övervakning	Övervakning
	118	Kvot	Fri	Fri	Fri	Fri"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 476/2002

av den 15 mars 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2007/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 8 till och med den 14 mars 2002 fastställas till 192,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 477/2002**av den 15 mars 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2008/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 8 till och med den 14 mars 2002 fastställas till 210,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 478/2002**av den 15 mars 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2009/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 8 till och med den 14 mars 2002, fastställas till 203,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 479/2002**av den 15 mars 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 8 till och med den 14 mars 2002 fastställas till 303,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 480/2002**av den 15 mars 2002****om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2011/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2011/2001 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfördran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

(3) Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 11 till och med den 14 mars 2002 fastställas till 310,00 euro/t inom ramen för det anbudsinförande som avses i förordning (EG) nr 2011/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 481/2002

av den 15 mars 2002

om att inte fullfölja det 285:e delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1564/2001⁽⁴⁾, fastställs vilka villkor som ska vara uppfyllda för offentliga interventionsuppköp. I enlighet med bestämmelserna i denna förordning inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 238/2002⁽⁶⁾.
- (2) Enligt artikel 13.1 i förordning (EG) nr 562/2000 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbudsförfarandet inte skall avslutas.
- (3) Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det 285:e delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 47.8 i förordning (EG) nr 1254/

1999, av marknaden krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.

- (4) Genom artikel 1.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1209/2001 av den 20 juni 2001 om undantag från förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) 1254/1999 vad avser system för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2579/2001⁽⁸⁾, öppnas en offentlig intervention för slaktkroppar eller halva slaktkroppar av magra nötkreatur med fastställande av bestämmelser som kompletterar de som fastställts för intervention av andra produkter. För det 285:e delanbudsförfarandet har inget anbud lämnats in.
- (5) Med tanke på händelseutvecklingen bör denna förordning omedelbart träda i kraft.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det 285:e delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 fullföljs inte.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 39, 9.2.2002, s. 4.

⁽⁷⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 68.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 482/2002

av den 15 mars 2002

om beslut om att inte anta anbud som lämnats in under den tjugoförsta delanbudsinfördringen enligt förordning (EG) nr 690/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 av den 3 april 2001 om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2595/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 690/2001 upprättas genom kommissionens förordning (EG) nr 713/2001 av den 10 april 2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 433/2002⁽⁶⁾, en förteckning över de medlemsstater i vilka anbud får lämnas in under den tjugoförsta delanbudsinfördringen den 11 mars 2002.
- (2) Enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 690/2001 bör det i vissa fall fastställas ett högsta uppköpspris för varje referensklass på grundval av de anbud som lämnats in, med beaktande av bestämmelserna i artikel 3.2 i den

förordningen. Enligt artikel 3.3 i förordning (EG) nr 690/2001 kan emellertid beslut fattas om att inte fullfölja anbudsförfarandet.

- (3) Efter en granskning av de anbud som lämnats in under den tjugoförsta delanbudsinfördringen, och med beaktande av dels den nuvarande situationen på nötköttsmarknaden, dels de begränsade kvantiteter som fortfarande finns tillgängliga enligt förordningen i fråga, bör anbudsförfarandet inte fullföljas.
- (4) Med tanke på att stödåtgärderna är brådskande bör denna förordning träda i kraft omedelbart.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Under den tjugoförsta delanbudsinfördringen enligt förordning (EG) nr 690/2001 skall anbudsförfarandet inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 67, 9.3.2002, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 483/2002
av den 15 mars 2002
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2104/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de represen-

tativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 8.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	10,09
1002 00 00	Råg	0,00
1003 00 10	Korn, för utsäde	0,00
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	37,51
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁵⁾	37,51
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	0,00

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 EUR/ton.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 EUR/ton.

⁽⁵⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 1 mars 2002–14 mars 2002)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	126,11	120,45	117,20	94,04	223,39 (**)	213,39 (**)	152,85 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	42,08	24,92	17,25	12,99	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

(***) Fob USA.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 19,70 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 31,22 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/26/EG

av den 13 mars 2002

om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av ochratoxin A i livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 2 i denna,

med beaktande av rådets direktiv 85/591/EEG av den 20 december 1985 om införande av provtagnings- och analysmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen ⁽²⁾, särskilt artikel 1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 472/2002/EG ⁽⁴⁾ fastställs högsta tillåtna halt av ochratoxin A i vissa livsmedel.
- (2) Genom rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel ⁽⁵⁾, införs ett system för kvalitetsnormer för laboratorier som medlemsstaterna anlitar för offentlig kontroll av livsmedel.
- (3) Provtagningen är av avgörande betydelse för tillförlitliga resultat när det gäller halten ochratoxin A, vars förekomst är mycket heterogent fördelat inom partierna.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa de allmänna kriterier som analysmetoderna måste uppfylla så att de laboratorier som ansvarar för kontrollerna använder analysmetoder som ger likvärdiga resultat.
- (5) Bestämmelserna rörande provtagnings- och analysmetoder har fastställts på grundval av aktuell kunskap och kan komma att anpassas till utvecklingen när det gäller vetenskaplig och teknisk kunskap.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att provtagningen för offentlig kontroll av halten av ochratoxin A i livsmedel utförs enligt de metoder som föreskrivs i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att provberedningen samt den analysmetod som används för offentlig kontroll av halten av ochratoxin A i livsmedel svarar mot kriterierna i bilaga II till detta direktiv.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser, lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 28 februari 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

⁽³⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Se sidan 18 i detta nummer av EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 14.

BILAGA I

PROVTAGNINGSMETODER FÖR OFFENTLIG KONTROLL AV HALTEN AV OCHRATOXIN A I VISSA LIVSMEDEL**1. Syfte och tillämpningsområde**

Prover för offentlig kontroll av halten av ochratoxin A i livsmedel skall tas enligt de metoder som anges nedan. De samlingsprover som man då får skall betraktas som representativa för partiet. Bedömning av partier i förhållande till högsta tillåtna halt enligt förordning (EG) nr 466/2001 skall göras med hänsyn till de halter som uppmätts i laboratorieproverna.

2. Definitioner

Parti:	En identifierbar mängd av ett livsmedel som levererats vid ett visst tillfälle och som av den behörige tjänstemannen bedöms gemensamma karakteristiska egenskaper när det gäller ursprung, sort, typ av förpackning, förpackare, avsändare och märkning.
Delparti:	En del av ett större parti som tagits ut för provtagning. Delpartierna måste vara fysiskt åtskilda och måste kunna identifieras.
Enskilt prov:	En viss mängd av produkten som tagits från ett och samma ställe i partiet eller delpartiet.
Samlingsprov:	En kombination av alla enskilda prover tagna från partiet eller från delpartier.

3. Allmänna bestämmelser**3.1 Personal**

Provtagningen skall utföras av en person som utsetts för detta enligt de föreskrifter som gäller i medlemsstaten.

3.2 Provtagningsmaterial

Provtagningen för alla partier som skall analyseras skall ske separat. I enlighet med de särskilda bestämmelserna i denna bilaga skall de stora partierna delas upp i delpartier, från vilka provtagningen skall ske separat.

3.3 Säkerhetsåtgärder

Under provtagningen och beredningen av proverna bör säkerhetsåtgärder vidtas för att undvika förändringar som kan påverka halten av ochratoxin A, analyserna eller samlingsprovernas representativitet.

3.4 Enskilda prover

Så långt det är möjligt skall de enskilda proverna tas från olika ställen i partiet eller delpartiet. Alla avvikelser från denna regel skall anges i protokollet.

3.5 Beredning av samlingsprov

Samlingsprovet erhålls genom att förena de enskilda proverna.

3.6 Flera identiska prover

För kontroll, handel (överklagande) samt referens skall flera identiska prover tas från det homogeniserade laboratorieprovet, om detta inte strider mot de bestämmelser som gäller i medlemsstaten.

3.7 Emballering samt transport av prover

Varje prov skall placeras i en ren behållare av inaktivt material som ger tillräckligt skydd mot föroreningar och skador under transporten. Alla nödvändiga åtgärder måste också vidtas för att undvika att provets sammansättning förändras under transport eller lagring.

3.8 Försegling och märkning av prover

Varje prov som tas för offentlig kontroll skall förseglas på provtagningsstället samt identifieras enligt de föreskrifter som gäller i medlemsstaten.

För varje provtagning skall ett protokoll upprättas, vilket gör det möjligt att entydigt identifiera partiet. Dessutom skall datum och plats för provtagningen ges tillsammans med all ytterligare information som kan vara till hjälp för den som utför analysen.

4. Särskilda bestämmelser

4.1 Olika typer av partier

Produkterna kan saluföras i bulk, i behållare eller enskilda förpackningar (säckar eller påsar, förpackningar för detaljhandeln etc.). Provtagningsmetoden får tillämpas på alla de olika former under vilka varorna saluförs.

Utan att det påverkar de särskilda föreskrifter som avses i punkterna 4.3, 4.4 och 4.5 i denna bilaga kan följande formel användas som vägledning för provtagning på partier som saluförs eller i enskilda förpackningar (säckar, påsar, förpackningar för detaljhandeln etc.).

$$\text{Provtagningsfrekvens (PF)} \quad n = \frac{\text{Partiets vikt} \times \text{det enskilda provets vikt}}{\text{Samlingsprovets vikt} \times \text{den enskilda förpackningens vikt}}$$

— vikt i kg

— provtagningsfrekvens (PF) = Var n-te säck eller påse från vilken ett prov måste tas (decimaltal avrundas till närmaste heltal)

4.2 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt skall vara omkring 100 g, om inte varuprovets vikt definieras på annat sätt i denna bilaga. Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av detaljhandelsförpackningens vikt.

4.3 Allmän översikt över provtagningsmetoder för spannmål

Tabell 1: Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Produkt	Partiets vikt (ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (kg)
Spannmål och spannmålsprodukter	≥ 1 500	500 ton	100	10
	> 300 och < 1 500	3 delpartier	100	10
	≥ 50 och ≤ 300	100 ton	100	10
	< 50	—	10–100 ⁽¹⁾	1–10
Torkade vindruvor (korinter, russin och sultan-russin)	≥ 15	15–30 ton	100	10
	< 15	—	10–100 ⁽²⁾	1–10

⁽¹⁾ Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna bilaga.

⁽²⁾ Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 3 i denna bilaga.

4.4 Provtagningsmetoder för spannmål och spannmålsprodukter (partier ≥ 50 ton) och torkade vindruvor (partier ≥ 15 ton)

— På villkor att delpartierna kan fysiskt åtskiljas skall varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.

— Provtagningen skall ske separat för varje delparti.

— Antal enskilda prover: 100. Om det rör sig om partier med spannmål under 50 ton och partier med torkade vindruvor under 15 ton se punkt 4.5. Samlingsprovets vikt = 10 kg.

— Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (till exempel på grund av förpackningstyper, transportmedel etc.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras till fullo.

4.5 Provtagningsmetoder för spannmål och spannmålsprodukter (partier < 50 ton) och för partier med torkade vindruvor (partier < 15 ton)

För spannmålspartier under 50 ton och för partier med torkade vindruvor under 15 ton skall en provtagningsmetod användas med 10 till 100 enskilda prover beroende på partiets vikt och de skall sammanföras i ett samlingsprov på 1 till 10 kg.

Siffrorna i tabellen nedan kan användas för att bestämma det antal enskilda prover som skall tas.

Taulukko 2: Antal enskilda prover som skall tas beroende på spannmålspartiets vikt

Partiets vikt (ton)	Antal enskilda prover
≤ 1	10
> 1 – ≤ 3	20
> 3 – ≤ 10	40
> 10 – ≤ 20	60
> 20 – ≤ 50	100

Tabell 3: Antal enskilda prover som skall tas beroende på vikten på partiets med toekade vindruvor

Partiets vikt (ton)	Antal enskilda prover
≤ 0,1	10
> 0,1 – ≤ 0,2	15
> 0,2 – ≤ 0,5	20
> 0,5 – ≤ 1,0	30
> 1,0 – ≤ 2,0	40
> 2,0 – ≤ 5,0	60
> 5,0 – ≤ 10,0	80
> 10,0 – ≤ 15,0	100

4.6 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet bör när det är möjligt göras enligt reglerna för provtagning ovan. Om det inte är möjligt kan andra effektiva provtagningsförfaranden i detaljhandelsledet användas under förutsättning att provtagningsförfarandet möjliggör en representativ provtagning av partiet.

5. Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande om samlingsprovet ej överskrider gränsvärdet.
- Avslag om samlingsprovet överskrider gränsvärdet.

BILAGA II

BEREDNING AV PROVER SAMT DE KRITERIER SOM GÄLLER FÖR ANALYMETODER FÖR OFFENTLIG KONTROLL AV HALTEN AV OCHRATOXIN A I VISSA LIVSMEDEL**1. Säkerhetsföreskrifter**

Eftersom fördelningen av ochratoxin A är heterogen bör proverna beredas (och framför allt homogeniseras) med allra största noggrannhet.

Allt material som tagits emot av laboratoriet bör användas vid beredningen av provmaterialet.

2. Behandling av laboratorieprovet

Hela samlingsprovet skall finmalas och blandas noggrant enligt en metod som garanterar fullständig homogenisering.

3. Uppdelning av prover för åtgärder i den offentliga kontrollen samt vid överklagande

Likadana prover för kontrollåtgärder, handel (överklagande) respektive referenssyfte skall tas från homogeniserade laboratorieprover under förutsättning att detta inte står i strid med gällande lagstiftning i medlemsstaten.

4. Analytmetod som skall användas av laboratoriet samt metoder för laboratoriekontroll**4.1 Definitioner**

Vissa av de vanligaste definitionerna som laboratoriet kommer att uppmanas att använda anges nedan:

De parametrar för precision som vanligen anges är repeterbarhet och reproducerbarhet.

r = Repeterbarhet: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två individuella resultat som erhållits i prov genomförda under repeterbarhetsförhållanden (samma prov, samma person, samma apparatur, samma laboratorium och ett kort tidsintervall) kan förväntas ligga inom en given sannolikhet (typiskt 95 %) vilket ger $r = 2,8 \times s_r$

s_r = Standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbarhetsförhållanden

RSD_r = Relativ standardavvikelse beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbarhetsförhållanden $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, där \bar{x} är genomsnittresultatet för alla laboratorier och prover.

R = Reproducerbarhet: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan individuella resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden (dvs. analyser på identiskt provmaterial utförda av laboranter i olika laboratorier med användande av standardmetod) kan förväntas ligga inom en viss sannolikhetgräns (typiskt 95 %). $R = 2,8 \times s_R$

s_R = Standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden

RSD_R = Relativ standardavvikelse beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden. $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2 Allmänna krav

Analytmetoderna för kontroll av livsmedel skall uppfylla kraven i punkterna 1 och 2 i bilagan till direktiv 85/591/EEG om införande av provtagnings- och analytmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen.

4.3 Särskilda krav

Om ingen specifik metod för fastställande av halten av ochratoxin A i livsmedel föreskrivs på gemenskapsnivå kan laboratorier använda valfri metod på villkor att den uppfyller följande kriterier:

Kvalitetskriterier på analysmetod för ochratoxin A

Nivå µg/kg	Ochratoxin A		
	RSD _r (%)	RSD _R (%)	Förekomst (%)
< 1	≤ 40	≤ 60	50–120
1–10	≤ 20	≤ 30	70–110

— De använda metodernas detektionsgränser behöver inte anges eftersom precisionsdata för relevanta koncentrationer anges.

— Precisionsdata skall beräknas genom Horwitz ekvation enligt följande:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

där

— RSD_R är den relativa standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden, $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$,

— C motsvarar koncentrationförhållandet (dvs. 1 = 100 g/100 g, 0.001 = 1 000 mg/kg).

Detta är en generell precisionsekvation som funnits vara oberoende av den analyserade substansen matrisen utan utslutande är avhängig av koncentrationen, när det gäller de flesta rutinmetoder för analys.

4.4 Beräkning av utbytesgrad

Analysresultatet skall rapporteras korrigerat eller icke korrigerat med hänsyn till återvinningen vid analysen. Rapporteringssätt och återvinningsgrad skall anges.

4.5 Kvalitetsnormer för laboratorierna

Laboratorierna skall uppfylla kriterierna i direktiv 93/99/EEG om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/27/EG

av den 13 mars 2002

om ändring av direktiv 98/53/EG om fastställande av provtagnings- och analysmetoder för officiell kontroll av högsta tillåtna halt av vissa främmande ämnen i livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 85/591/EEG av den 20 december 1985 om införande av provtagnings- och analysmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 472/2002 ⁽²⁾ om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽³⁾ fastställs gränsvärden för aflatoxiner i kryddor.
- (2) Eftersom aflatoxiner kan vara mycket ojämnt fördelade i ett varuparti spelar provtagningsmetoden en avgörande roll för noggrannheten hos de bestämmelser av aflatoxinhalten som görs. Kommissionens direktiv 98/53/EG av den 16 juli 1998 om fastställande av provtagnings- och analysmetoder för officiell kontroll av högsta tillåtna halt av vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽⁴⁾ måste ändras för att omfatta även kryddor.
- (3) Det är lämpligt att, där så är nödvändigt, införa rättelser i direktiv 98/53/EG.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 98/53/EG skall ändras på det sätt som anges i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 28 februari 2003 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 18 i detta nummer av EGT.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 17.7.1998, s. 93.

BILAGA

A. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 4.2 skall ersättas med följande:

"4.2. *Det enskilda provets vikt*

Enskilt prov från kryddor skall väga omkring 100 gram. Enskilt prov från andra varuslag skall väga omkring 300 gram om inte något annat anges i punkt 5 i denna bilaga. Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandel är det enskilda provets vikt avhängig av detaljhandels förpackningens vikt."

2. Punkt 5.1 skall ändras på följande sätt:

I titeln skall, "kryddor" läggas till efter "torkad frukt".

3. Tabell 2 under punkt 5.1 skall ändras på följande sätt:

Produktslaget "kryddor" skall läggas till i tabell 2 enligt följande:

Produkt	Partiets vikt (ton)	Delpartiernas vikt eller antal	Enskilda prover	Samlingsprovets vikt (kg)
"Kryddor	≥ 15	25 ton	100	10
	< 15	—	10-100 (*)	1-10"

4. Punkt 5.2 skall ändras på följande sätt:

Efter "spannmål (partier ≥ 50 ton)" skall "kryddor" läggas till på en ny rad.

5. Följande skall läggas till i punkt 5.2.1 fjärde strecksatsen:

"Eftersom det samlade provets vikt för kryddor inte överstiger 10 kg är det inte nödvändigt att dela upp det i delprov."

6. Punkt 5.2.2 skall ändras på följande sätt:

I meningen "För jordnötter, nötter och torkad frukt som skall genomgå sortering eller annan fysisk behandling" skall orden "samt kryddor" läggas till efter "eller annan fysisk behandling".

7. Punkt 5.5.2.2 skall rättas på följande sätt:

"i punkt 5.2" skall ersättas med "i tabell 2 under punkt 5.1".

8. Följande punkt 6 skall läggas till:

"6. *Provtagning i detaljhandeln*

Provtagning av livsmedel i detaljhandel skall när så är möjligt göras i enlighet med provtagningsmetoderna ovan. Om detta inte är möjligt, kan andra effektiva provtagningsmetoder i detaljhandeln tillämpas, förutsatt att de prov som tas är tillräckligt representativa för varupartiet i fråga."

B. I bilaga II görs följande ändringar:

1. Punkt 4.3 rättas enligt följande:

I tabellen ändras "µg/L" i kolumnen för koncentrationsomfång överallt till "µg/kg", och koncentrationsomfånget "0,01-0,5 µg/L" för återvinning – aflatoxin M1 – ändras till "0,01-0,05 µg/kg".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 19 december 2001

om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering för 2001 för perioden 1999–2001 inom ramen för den gällande EG–UNRWA-konventionen

(2002/223/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 181 jämförd med artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den nuvarande krisen i Mellanöstern har satt UNRWA under ökat tryck.
- (2) Gemenskapens bistånd till UNRWA är en viktig faktor för att stabilisera situationen i Mellanöstern och ingår dessutom som ett led i fattigdomsbekämpningen i utvecklingsländerna. Det bidrar därför till en varaktig ekonomisk och social utveckling för den berörda befolkningen och för de värdländer där den bor.
- (3) Stöd till UNRWA kommer sannolikt att bidra till att de gemenskapsmål som anges ovan uppnås.
- (4) I den gällande konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar för 1999–2001 (EG–UNRWA-konventionen ⁽³⁾), bl.a. i artikel 6, anges att bidragen kan justeras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) rörande ett stöd på 15 miljoner euro utöver de ekonomiska bidrag till UNRWA som fastställts för 2001 inom ramen för den gällande konventionen mellan EG och UNRWA godkänns härmed.

Texten till avtalet bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha rätt att med för gemenskapen bindande verkan underteckna avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2001.

På rådets vägnar

A. NEYTS-UYTTBROECK

Ordförande

⁽¹⁾ Förslag av den 7 december 2001 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 12 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 261, 7.10.1999, s. 37.

AVTAL**genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering inom ramen för den gällande EG-UNRWA-konventionen för 1999-2001***A. Skrivelse från Europeiska gemenskapen*

Bryssel den, 20 december 2001

Jag hänvisar till de förhandlingar mellan företrädarna för Europeiska gemenskapen och UNRWA rörande ytterligare finansiering inom ramen för den konvention om stöd till flyktingar i Mellanöstern för 1999-2001 som undertecknades av Europeiska gemenskapen och UNRWA den 19 september 1999.

Vi har nöjet att meddela Er att gemenskapen är villig att i enlighet med artikel 6 i denna konvention lämna ett ytterligare bidrag till UNRWA utöver det bidrag för 2001 som avses i artikel 2. Detta ytterligare bidrag utgörs av 12,7 miljoner euro till utbildningsprogrammet och 2,3 miljoner euro till det allmänna sjuk- och hälsovårdsprogrammet.

Övriga bestämmelser i konventionen förblir oförändrade.

Jag vore tacksam om UNRWA ville bekräfta att den godkänner innehållet i denna skrivelse.

Högaktningfullt

På Europeiska gemenskapens vägnar

B. Skrivelse från UNRWA

Staden Gaza, den 20 december 2001

Jag har mottagit Er skrivelse av dagens datum med följande lydelse:

"Jag hänvisar till de förhandlingar mellan företrädarna för Europeiska gemenskapen och UNRWA rörande ytterligare finansiering inom ramen för den konvention om stöd till flyktingar i Mellanöstern för 1999–2001 som undertecknades av Europeiska gemenskapen och UNRWA den 19 september 1999.

Vi har nöjet att meddela Er att gemenskapen är villig att i enlighet med artikel 6 i denna konvention lämna ett ytterligare bidrag till UNRWA utöver det bidrag för 2001 som avses i artikel 2. Detta ytterligare bidrag utgörs av 12,7 miljoner euro till utbildningsprogrammet och 2,3 miljoner euro till det allmänna sjuk- och hälsovårdsprogrammet.

Övriga bestämmelser i konventionen förblir oförändrade.

Jag vore tacksam om UNRWA ville bekräfta att den godkänner innehållet i denna skrivelse."

Jag bekräftar att UNRWA godtar innehållet i denna skrivelse.

Högaktningfullt

På UNRWA:s vägnar

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 september 2001

om det statliga stöd som Republiken Italien har genomfört till förmån för Enichem SpA

[delgivet med nr K(2001) 2902]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/224/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

sammanhang underrättade de italienska myndigheterna kommissionen om ett nytt kapitaltillskott på 3 000 miljarder italienska lire från ENI till Enichem. Detta kapitaltillskott godkändes av Enichems aktieägare den 29 juni 1994 och skulle betalas ut under de tre påföljande månaderna efter kommissionens beslut (nedan kallat tredje kapitaltillskottet).

(3) Företrädarna för de italienska myndigheterna och Enichem har i flera skrivelser med upplysningar och under möten underrättat kommissionen om ytterligare detaljer i omstruktureringsplanen 1994–1997, och de har dessutom inkommit med en beskrivning av de omstruktureringsåtgärder som vidtog av Enichem under perioden 1991–1993.

(4) Den 27 juli 1994 fattade kommissionen det slutgiltiga beslutet (nedan kallat beslutet av den 27 juli 1994) om att avsluta det förfarande som inleddes den 16 mars 1994. Enligt detta beslut var stöden i samband med de första två kapitalöverföringarna förenliga med den inre marknaden. Samtidigt avslutades granskningen av det tredje kapitaltillskottet eftersom det kunde konstateras att detta inte utgjorde statligt stöd.

(5) Kommissionens beslut att avsluta förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾.

(6) I januari 1995 väckte BP Chemicals Ltd (nedan kallat BP) talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 27 juli 1994 vid förstainstansrätten.

I. FÖRFARANDE

(1) Den 16 mars 1994 beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 (numera artikel 88.2) ⁽²⁾ avseende två kapitaltillskott från ENI SpA (nedan kallat ENI) till dotterbolaget Enichem SpA (nedan kallat Enichem) i oktober 1992 och december 1993 på 1 000 respektive 794 miljarder italienska lire (nedan kallade de två första kapitaltillskotten). Genom en skrivelse av den 16 mars underrättade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut och uppmanade Italien att inkomma med sina synpunkter och övriga upplysningar som är nödvändiga för att bedöma kapitalöverföringarna i fråga.

(2) I en skrivelse av den 18 maj 1994 inkom den italienska regeringen med de begärda synpunkterna och anmälde samtidigt en omstruktureringsplan av Enichem som genomfördes under perioden 1994–1997. I detta

⁽¹⁾ EGT C 245, 28.8.1999, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 151, 2.6.1994, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 330, 26.11.1994, s. 7.

- (7) Genom dom av den 15 september 1998 i mål T-11/95 (*) ogiltigförklarade förstainstansrätten kommissionens beslut av den 27 juli 1994 om att avsluta den första granskningen av det tredje kapitaltillskottet på 3 000 miljarder italienska lire. Förstainstansrätten har särskilt angett att kommissionen har "genom att avsluta sin första granskning av det tredje kapitaltillskottet enligt artikel 93.3 i fördraget utan att kunna övervinna alla svårigheter som var förenade med bedömningen av huruvida det tredje kapitaltillskottet utgjorde ett stöd och utan att pröva om det var förenligt med den gemensamma marknaden, åsidosatt sökandens rättigheter i dess egenskap av berörd part i den mening som avses i artikel 93.2 i fördraget" (†).
- (8) Förstainstansrätten ogillade BP:s talan vad gällde beslutet av den 17 juli 1994 eftersom domstolen angivit att de första två kapitaltillskotten utgjorde stöd som var förenligt med den inre marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget.
- (9) Till följd av nämnda dom beslutade kommissionen den 23 juni 1999 att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget beträffande det tredje kapitaltillskottet. Italien underrättades genom en skrivelse av den 19 juli 1999. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter i ärendet.
- (10) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda parter och översänt dessa till Italien för att Italien skulle få tillfälle att bemöta dem.
- (11) Genom en skrivelse av den 18 augusti 1999 har de italienska myndigheterna inkommit med sina kommentarer. Dessutom tillhandahöll de upplysningar under mötet den 18 februari 2000.

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDerna

- (12) Enichem är moderbolag i det italienska offentliga holdingbolaget ENI:s kemidel. Vid tidpunkten för åtgärderna producerade och sålde Enichem ett omfattande sortiment av kemiska produkter. År 1994 var ENI ett finansbolag som skapats i juli 1992 när Ente Nazionale Idrocarburi, ett italienskt offentlig företag, omvandlades till aktiebolag. När beslutet om det tredje kapitaltillskottet fattades kontrollerade den italienska regeringen ENI:s totala aktiekapital genom finansministeriet och kunde utse bolagets styrelse (6).
- (13) Enichems ekonomiska och finansiella situation försämrades snabbt under lågkonjunkturen på marknaden för kemiska produkter under slutet av 80-talet. Som framgår av tabell 1 ledde den drastiska minskningen av Enichems omsättning, som huvudsakligen berodde på sjunkande produktpriser, till en negativ rörelsemarginal netto 1992 med en påföljande ökning av bolagets förluster.

Tabell 1: Enichems ekonomiska och finansiella resultat under perioden 1990–1992

	1990	1991	1992
Omsättning	15 060	13 424	11 155
Rörelsemarginal netto	743	77	(308)
Nettovinst (förlust)	(68)	(722)	(1 542)
Eget kapital	5 179	4 496	3 935
Skuldsättning netto	8 375	7 908	8 083

- (14) Enichem reagerade på dessa marknadsförändringar genom att anta en omfattande omstruktureringsplan i syfte att förändra företagets industriella ställning på kemikaliemarknaden efter de senaste årens tillbakagång och för att återställa företagets ekonomiska och industriella situation.
- (15) Bland omstruktureringsåtgärderna beslutade ENI den 1 oktober 1992 att skjuta till nytt kapital till Enichem. Ett kapitaltillskott på 1 000 miljarder italienska lire betalades ut utan dröjsmål och ett andra kapitaltillskott på 794 miljarder italienska lire gjordes i december 1993 (de första två kapitaltillskotten). Kommissionens beslut av den 16 mars 1994 att inleda det formella granskningsförfarandet gällde båda dessa tillskott som inte hade anmälts till kommissionen.
- (16) Som kommissionen nämner i beslutet av den 27 juli 1994 omfattade dessa omstruktureringsåtgärder flera nedläggningar och kapacitetsminskningar som framgår av tabell 2.

(*) REG 1998, s. II-3235.

(†) Punkt 200 i motiveringen.

(6) För närvarande kontrollerar italienska staten mindre än 50 % av aktiekapitalet i ENI.

Tabell 2: Nedläggningar av Enichems anläggningar 1991–1993

Belägenhet	Anläggning	Kapacitet i kton/år
Porto Marghera	— PVC-compound	33
	— Koncentrerad natriumhydroxid	100
	— Trikloretan	80
	— Natriumtripolyfosfat	82
Ravenna	— Acetylen/vinylkloridmonomer	30/60
	— Styren	43
Mantova	— Klor-natriumhydroxid/dikloretan	130/200
	— Maleinsyraanhydrid	11
	— Styren	55
	— Styren-akrylnitril (SAN)	24
	— Polystyren-compound (PS)	60
Assemini	— Polyeten	27
	— PVS i suspension	80
	— Vinylkloridmonomer/dikloretan(oxi)	88
Cesano Maderno	Akrylfibrer	35
Crotone	Fosfor och derivat	14
Villacidro	Akrylfibrer	48
Priolo	Eten	100
Gela	— Klor-natriumhydroxid	110
	— Dikloretan	143
Cengio	Mellanprodukter för färger och lacker	i.u.
Porto Torres	Butadien	50
Ivrea	Kammade akrylfiber	17
Hythe (GB)	Vinylpyridinlatex	5

- (17) Dessa nedläggningar, tillsammans med andra interna omstruktureringsåtgärder, har lett till att Enichems personalstyrka har minskat med cirka 7 000 personer under perioden 1991–1993.
- (18) Enichem avsåg att upphöra med icke-kärnverksamhet genom försäljning eller avveckling med den dubbla målsättningen att dra sig ur förlustverksamheter och att delvis finansiera själva omstruktureringsprogrammet via intäkter från avvecklingen (huvudsakligen från försäljning av några stora lönsamma dotterbolag, främst inom fiber- och tvättmedelsindustrin).
- (19) Trots de omstruktureringsåtgärder som vidtagits stötte företaget på ökande svårigheter på marknaden till följd av försämringen inom den petrokemiska sektorn under åren 1992–1993. Under 1992 försämrades resultatet avsevärt för det stora flertalet av de petrokemiska företagen. Till följd av prisfallet uppvisade majoriteten av de största företagen verksamhetsförluster 1992 och 1993.

- (20) Eftersom situationen på den petrokemiska marknaden hade försämrats i förhållande till Enichems prognoser utarbetade Enichem, i linje med de omstruktureringsåtgärder som redan vidtagits, en industriell tilläggsplan för perioden 1994–1997, som innebar stora nedskärningar av kostnaderna för att på nytt göra företaget ekonomiskt effektivt och skapa en sund finansiell ställning.
- (21) I samband med det pågående förfarandet lade de italienska myndigheterna fram Enichems industriella tilläggsplan för kommissionen och underrättade kommissionen, genom en skrivelse av den 6 juni 1994, om de ekonomiska aspekterna på en sådan plan, som bland annat innebär ett tillskott på 3 000 miljarder italienska lire (det tredje kapitaltillskottet).
- (22) Den nya planen var inriktad på följande tre huvudmål: balansering av den ekonomiska strukturen, ytterligare koncentration av kärnverksamheterna samt ytterligare förbättring av transaktionernas kostnadsstruktur.
- (23) Enichem beslutade att koncentrera verksamheten på baskemikalier, polymerer och elastomerer, som samtliga var strategiskt knutna till ENI:s energiverksamhet, och att kraftigt förbättra kostnadsstrukturen genom att optimera produktion och logistik, minska överkapaciteten och rationalisera organisations- och handelsstrukturen.
- (24) I samband med tilläggsplanen planerade Enichem ytterligare avvecklingar på cirka 2 500 miljarder italienska lire under perioden 1994–1995, en minskning av rörelsekapitalet med 1 142 miljoner italienska lire, en minskning av investeringarna med cirka 170 miljarder italienska lire per år (cirka 30 % mindre än 1993) och en minskning av utgifterna för FoU med cirka 76 miljarder per år. Övriga rationaliseringar och nedläggningar skulle minska bolagets fasta kostnader med 1 384 miljarder italienska lire före utgången av 1997. Samtidigt skulle Enichems personalstyrka minskas med ytterligare 16 600 personer för att sänka kostnaderna ännu mer.
- (25) När det gäller att samla kärnverksamheten måste Enichem i högre grad koncentrera sig på baskemikalier, polymerer och elastomerer. Avvecklingarna skulle avse Polyeten och övrig avledd verksamhet inom plastsektorn, PET, finkemikalier, viss verksamhet av mindre omfattning inom elastomersektorn (huvudsakligen nitril och polykloropren), fibrer (akryl- och polyesterfibrer samt termiskt bundna fibrer) samt tvätt- och rengöringsmedel.
- (26) Dessa nya insatser var avsedda att minska de fasta kostnaderna och rörelsekapitalet, vilkas index föll från 32,6 % respektive 25,2 % 1994 till 22,9 % respektive 16,8 % 1997. Följaktligen förväntades Enichem ge vinst från och med 1997 och uppvisa en skuldsättningsgrad, finansiella kostnader och lönsamhet i nivå med de viktigaste konkurrenterna.
- (27) Dessa ytterligare avvecklingar och nedläggningar skulle leda till betydande kapacitetsminskningar för Enichem eftersom alla anläggningar som anges i tabell 3 skulle säljas eller läggas ner.

Tabell 3: Enichems avvecklingar 1994–1997 i samband med omstruktureringen

Belägenhet	Anläggning	Kapacitet i kton/år
Porto Marghera	— Cyanväte	30
	— Acetoncynhydrin	70
Ravenna	— Tillsatser	i.u.
	— Elastomerer	80
Carling	Polyetelen med låg densitet	200
Pendrengo	Mellanprodukter	i.u.
Villadossola	Finkemikalier	i.u.

Belägenhet	Anläggning	Kapacitet i kton/år
Pisticci	Terbond	i.u.
Pisticci	PET	102
Ottana, Acerra, P. Marghera	Fibrer (all verksamhet)	447
Pieve Vergonte, Trissino, Madone, Assermini, etc	Finkemilalier (all verksamhet)	i.u.
Augusta, Sarroch, etc	Tvättmedel/detergenter (all verksamhet)	962
Vari	PVC (all verksamhet)	Gemensamt företag till 50 %
Vari	Polymerer (all avledd verksamhet)	192

- (28) Sammantaget skulle de planerade omstruktureringsåtgärderna i samband med tilläggsplanen leda till ytterligare en uppskattad kapacitetsminskning på minst 2 083 kton per år ⁽⁷⁾ i förhållande till 1 152 kton under perioden 1991–1993 (tabell 2). När det gäller kärnverksamheten angavs i planen att samarbete borde inledas med andra producenter för att överbrygga de tekniska eftersläpningar som Enichem dras med inom vissa sektorer. Slutligen har Enichem sålt 50 % av sin verksamhet inom polymersektorn till Union Carbide och tillsammans med detta företag inrättat ett gemensamt företag för att anpassa denna verksamhet till marknaden.
- (29) Tack vare nämnda åtgärder skulle omstruktureringen av Enichem leda till att sund lönsamhet återställs från och med 1997 och till att ett positivt kassaflöde från verksamheten uppnås redan 1995, enligt uppskattningarna i tabell 4.

Tabell 4: Enichems planerade resultat 1994–1997

(miljarder lire)

	1994	1995	1996	1997
Omsättning	9 917	8 504	7 550	8 043
Verksamhetsresultat	723	818	912	1 095
Vinst (förlust)	(1 700)	(912)	(219)	7
Kassaflöde från verksamheten	(47)	355	586	780

III. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (30) I sina synpunkter hävdar BP att kommissionen inte hade giltiga skäl att skilja det tredje kapitaltillskottet från de två andra, och att dessa tre åtgärder således måste beaktas tillsammans. BP påstår att i synnerhet den tredje transaktionen var nödvändig för att göra företaget attraktivt för privata aktörer och att den gjordes alldeles för snabbt efter de två andra tillskotten för att kunna betraktas som en särskild transaktion. Den totala avkastningen från de tre kapitaltillskotten räckte inte för en privat investerare och därför måste de betraktas som statligt stöd.

⁽⁷⁾ Dessa uppgifter innefattar inte kapacitetsminskningar vad gäller tillsatser (Ravenna), mellanprodukter (Pedrengo), finkemilalier (Villadossola), Terbond (Pisticci) och 50 % av det gemensamma företaget inom PVC-sektorn.

- (31) BP hävdar dessutom att även om den tredje transaktionen skulle beaktas för sig själv är avkastningen inte tillräcklig för att investeringen skall vara lönsam. BP bestrider några av kommissionens antaganden och beräkningar såväl i beslutet av den 27 juli 1994 som i de rättsakter som lagts fram inför förstainstansrätten. Framför allt bestrider BP att metoden för att diskontera vinster är allmänt accepterad. Dessutom bestrids några av kommissionens antaganden vid beräkning av lönsamheten, både när det gäller metoden för att diskontera vinster och metoden för att diskontera kassaflödet.
- (32) BP hävdar i synnerhet följande: i) kommissionen har felaktigt beräknat effekterna av återbetalningen av skulden genom att ha betraktat kassaflödet som avkastning, vilket egentligen var avsett för betalning av Enichems skulder, ii) kommissionen har i beräkningen av lönsamheten inkluderat Enichems initiala bokföringsvärde, vilket är oförenligt med den tillämpade metoden för att diskontera kassaflödet och slutligen iii) är Enichems restvärde överskattat.
- (33) När det väl har fastställts att det rör sig om statligt stöd, hävdar BP således att det tredje kapitaltillskottet måste bedömas utifrån riktlinjerna för stöd till omstrukturering, särskilt med hänsyn till kapacitetsminskningen, som bör ställas i proportion till stödbeloppet
- (34) Storbritanniens regering hävdar i sina synpunkter att i) det tredje kapitaltillskottet inte kan skiljas från de första två kapitaltillskotten eftersom det beviljades omedelbart efter, eftersom alla de tre kapitaltillskotten var en del av samma pågående omstrukturering och eftersom Enichem inte skulle ha överlevt utan denna kapitalöverföring. Dessutom anför Storbritannien att ii) inte ens om man beaktar det tredje kapitaltillskottet för sig själv skulle det ha uppfyllt kriteriet för en privat investerare som verkar i en marknadsekonomi.
- (35) Enligt de brittiska myndigheterna var Enichems ekonomiska situation vid tidpunkten för det tredje kapitaltillskottet inte sund, vilket också bevisas av att det enda alternativet till kapitaltillskottet var att låta företaget gå i konkurs. Dessutom var kapitaltillskottet inte enbart knutet till företagets behov av nyinvesteringar, utan det var nödvändigt för att täcka de omstruktureringskostnader som företaget ådragit sig.
- (36) Följaktligen stöder Storbritanniens regering BP:s synpunkt enligt vilken det tredje kapitaltillskottet måste betraktas som statligt stöd – i linje med de två första – och bedömas i enlighet med gällande riktlinjer på detta område.

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (37) När det gäller det tredje kapitaltillskottet anför den italienska regeringen följande i sitt svar: i) de medel som ENI har fört över till Enichem skall inte betraktas som statliga medel eftersom de var medel som genererats i företagets verksamhet och inte hade utbetalats av staten, ii) medlen har betalats ut under omständigheter som skulle vara acceptabla för en privat investerare som verkar under normala förhållanden i en marknadsekonomi och iii) om medlen skulle betraktas som statligt stöd, skulle det röra sig om stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c.
- (38) När det gäller punkt i) skall de medel som ENI fört över till Enichem enligt de italienska myndigheterna inte betraktas som statliga medel. Enligt de italienska myndigheterna tog ENI emot det sista kapitaltillskottet från staten 1985.
- (39) Vad gäller kapitalöverföringen till Enichem utnyttjade ENI medel från sina lönsamma verksamheter, till exempel produktion och distribution av olja. Därför kan de bestridda medlen inte betraktas som statliga medel enligt artikel 87.
- (40) Dessutom vad gäller punkt ii) hävdar de italienska myndigheterna att ENI handlade som en normal privat investerare skulle ha gjort under motsvarande omständigheter när det tredje kapitaltillskottet gjordes. I själva verket skulle den planerade transaktionen enligt de italienska myndigheternas uppfattning ha gett tillräcklig avkastning på investeringen. De framhåller dessutom att prognoserna har visat sig vara försiktiga mot bakgrund av Enichems resultat under den period som planen avser.

- (41) De italienska myndigheterna hävdar dessutom att ENI har överfört medel till Enichem för att bevara värdet på sin andel i dotterbolaget och för att maximera bolagets värde med avseende på det första skedet av privatiseringen (i november 1995).
- (42) När det gäller punkt iii) hävdar de italienska myndigheterna att dessa åtgärder – om kommissionen skulle betrakta dem som statligt stöd – skulle omfattas av undantaget enligt artikel 87.3 c eftersom de avser omstrukturering av ett företag i svårigheter.
- (43) Enligt de italienska myndigheterna uppfyller den omstruktureringsplan som lagts fram för kommissionen villkoren för att stödet skall vara förenligt med inre marknaden. Det står klart att planen garanterade att Enichem skulle bli lönsamt igen på grundval av försiktiga marknadsbedömningar, grundade sig på interna omstruktureringsåtgärder och var proportionell mot de uppsatta målen. De italienska myndigheterna framhåller dessutom att de ekonomiska och finansiella prognoserna i planen till stor del har överskridits av de verkliga resultaten som visade sig vara bättre än planerat.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

- (44) För att bedöma huruvida en statlig åtgärd utgör stöd enligt artikel 87.1 granskar kommissionen om
- stödet ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel,
 - snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller
 - påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Förekomst av offentliga medel

- (45) Kommissionen kan inte godta de italienska myndigheternas synpunkt enligt vilken de medel som betalats ut till Enichem inte var offentliga medel eftersom de tillhandahållits av ENI genom egna resurser.
- (46) Kommissionen noterar att det aktuella kapitaltillskottet betalats ut av ENI, som vid tidpunkten för åtgärden ägdes helt av finansministeriet. Regeringen utsåg ENI:s styrelse, som i sin tur utsåg Enichems ledning.
- (47) Enligt domstolens rättspraxis skall det "för att avgöra huruvida ett stöd skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 92.1 (numera artikel 87.1) i EG-fördraget inte göras någon åtskillnad mellan de fall där stöd beviljas direkt av staten och de fall där det beviljas av offentliga eller privata organ som inrättats eller utsetts av staten" ⁽⁸⁾.
- (48) Dessutom skulle en mindre avkastning på ENI:s investering i Enichem ha lett till en mindre avkastning på statens investering i ENI. Även om de medel som överförts från ENI till Enichem inte härrörde direkt från statsbudgeten, kan det således antas att det rörde sig om offentliga medel eftersom staten skulle ha avstått från avkastning eller värdeökning genom att acceptera att ett av deras förvaltningsbolag, ENI, inte skulle erhålla nödvändig avkastning på en investering i ett dotterbolag, Enichem.
- (49) Därför utgör enligt kommissionen de medel som beslutet avser statliga medel enligt vad som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Gynna vissa företag

- (50) Enligt kommissionen skall finansiella åtgärder som staten beviljar företag och som på olika sätt minskar företagets normala utgifter betraktas som statligt stöd enligt artikel 87 i EG-fördraget.

⁽⁸⁾ Mål C-305/89, Rec. 1991 s. I-1603.

- (51) När det gäller ärendet med kapitaltillskott måste kommissionen kontrollera om statens tillhandahållande av medel motsvarar en privat investerares agerande under normala förhållanden i en marknadsekonomi. Om medlen tillhandahållits enligt andra villkor än de villkor enligt vilka en privat investerare som verkar i en marknadsekonomi skulle bevilja medlen, skulle mottagaren få en ekonomisk fördel. I själva verket skulle mottagaren kunna utnyttja medlen för att finansiera utgifter och investeringar utan att behöva låna pengar från finansinstitut eller betala tillbaka de erhållna medlen.
- (52) Det är normalt med kapitalökningar i bolag, eftersom de kan utnyttjas för att finansiera bolagets tillväxt och egna investeringar. Antagandet om att alla kapitalökningar i offentliga företag skulle vara statligt stöd försätter därför de offentliga företagen i en mindre fördelaktig konkurrenssituation i förhållande till de privata företagen, vilket strider mot artikel 295 i EG-fördraget.
- (53) Det skulle dock innebära ett brott mot principen om lika behandling av offentliga och privata företag om de offentliga företagen skulle erhålla kapitaltillskott till fördelaktigare villkor än de privata företagen. Därför har kommissionen utformat principen om en privat investerare som är verksam i en marknadsekonomi, vilket gör det möjligt för kommissionen att bedöma om staten tillhandahåller företagen finansiella medel enligt villkor som inte skulle accepterats av en privat investerare⁽⁹⁾. Denna bedömning skall göras på grundval av de uppgifter som kommissionen har tillgång till när transaktionen äger rum.
- (54) Innan en bedömning görs är det nödvändigt att betona att förstainstansrätten i domen av den 15 september 1998 hade dragit slutsatsen att det "fanns säkra tecken som borde ha givit upphov till tvivel om huruvida de tre tillskotten ifråga ... i praktiken inte kunde anses vara en serie kapitaltillskott som genomförts i samband med en fortlöpande omstruktureringsprocess som inletts år 1992" (punkt 179 i motiveringen). Dessutom kunde kommissionen inte lägga fram de beräkningar som genomförts till stöd för slutsatsen att det tredje kapitaltillskottet gjorts i enlighet med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi (punkterna 191–193 i motiveringen). Följaktligen kunde "kommissionen efter en första granskning ... inte ... övervinna alla svårigheter som var förenade med bedömningen av huruvida det tredje kapitaltillskottet utgjorde stöd" (punkt 197 i motiveringen).
- (55) I det berörda fallet råder det inget tvivel om huruvida åtgärden innebär stöd när det gäller de första två kapitaltillskotten, vilkas förenlighet med den gemensamma marknaden granskades i beslutet av den 27 juli 1994. Avkastningen på investeringen var inte tillräcklig för att uppfylla kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi. Kommissionen har dock i sitt beslut av den 27 juli 1994 betraktat dessa åtgärder som stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden mot bakgrund av de omstruktureringsåtgärder som vidtogs under perioden 1991–1993. Domstolen har inte upphävt denna del av beslutet, och således varken kan eller måste kommissionen se över denna bedömning.
- (56) Under de särskilda omständigheterna med detta fall kan kommissionen, genom att följa förstainstansrättens anvisningar, anta att det tredje kapitaltillskottet betalades ut i samband med ett fortsatt omstruktureringsförfarande. Därav följer att kommissionen måste bedöma detta tredje kapitaltillskott enligt samma kriterier som tillämpats vid bedömningen av de två första kapitaltillskotten. Det innebär att kommissionen skall kontrollera huruvida de omstruktureringsåtgärder som inte omfattades av granskningen av de två första kapitaltillskotten är sådana att artikel 87.3 c i EG-fördraget kan tillämpas på det tredje kapitaltillskottet.

Effekter på gemenskapshandeln

- (57) Det förekommer betydande handel med kemiska produkter mellan medlemsstaterna. Vid tidpunkten för det tredje kapitaltillskottet 1994 var Enichem det största italienska kemiska företaget och var bland de tio främsta producenterna av kemiska produkter i Europa med en ledande ställning på den västeuropeiska marknaden för kemiska produkter. Enligt Enichems konsoliderade redovisning från 1992 exporterades 43,1 % av produktionen till ett värde av 4 300 miljarder italienska lire till andra europeiska länder.

⁽⁹⁾ Meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG på offentliga företag inom tillverkningssektorn, (EGT C 307, 13.11.1993).

- (58) Med hänsyn till företagets storlek och betydelse för gemenskapshandeln med kemiska produkter kan man sluta sig till att åtgärden påverkar handeln mellan medlemsstaterna ⁽¹⁰⁾.

VI. FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

- (59) För att kommissionen på grundval av artikel 87.3 c i EG-fördraget skall kunna bedöma det tredje kapitaltillskottet som en del av ett allmänt omstruktureringsprogram i syfte att återställa Enichems lönsamhet måste kommissionen grunda sig på de kriterier som gällde för omstruktureringsstöd när stödet anmäldes, dvs. 1994 ⁽¹¹⁾. Dessa kriterier finns i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽¹²⁾. För att kommissionen skall kunna tillåta omstruktureringsåtgärder för företag i svårigheter krävs enligt dessa riktlinjer att följande villkor är uppfyllda:

- i) Åtgärderna skall leda till att företagets lönsamhet återupprättas på lång sikt.
 - ii) Otillbörliga snedvridningar av konkurrensen skall förhindras.
 - iii) Åtgärderna måste vara proportionella mot omstruktureringens kostnader och fördelar samt begränsas till vad som är absolut nödvändigt.
 - iv) Omstruktureringsplanen skall genomföras i sin helhet.
 - v) Omstruktureringsplanens genomförande skall kontrolleras av kommissionen.
- (60) Endast om alla dessa villkor är uppfyllda kan kommissionen anta att stödets effekter inte strider mot gemenskapens intresse och kan godkänna stödet på grundval av artikel 87.3 c i EG-fördraget. Den brittiska regeringen och BP anför bland annat i sina synpunkter att bedömningen av det andra villkoret borde fördjupas ytterligare med avseende på ersättning.
- (61) När det gäller det första villkoret lämpade sig tilläggsplanen från 1994 klart att inom rimlig tid återupprätta Enichems lönsamhet på lång sikt. Omstruktureringsplanen från 1994 grundade sig på en noggrann bedömning av Enichems ställning på marknaden och inom ENI-koncernen, samt på en detaljerad granskning av Enichems starka och svaga sidor inom de olika produktionssektorerna. Som nämnts ovan skulle lönsamhetsförbättringen i huvudsak härröra från interna omstruktureringar, dvs. drastiska nedskärningar av Enichems produktionskapacitet (genom nedläggningar av anläggningar, avvecklingar av dotterbolag och koncentration på lönsamma kärnverksamheter), kraftiga minskningar av fasta och rörliga kostnader (genom kraftiga personalnedskärningar, minskningar av antalet produktionsställen, förenklingar av den interna organisationsstrukturen etc.) och balansering av bolagets finansiella struktur. Dessutom har kommissionen, vilket redan har angivits i beslutet om att inleda förfarandet ⁽¹³⁾, jämfört de uppskattningar som omstruktureringsplanen från 1994 grundade sig på med prognoserna om marknadsutvecklingen för den aktuella tidsperioden, och har dragit slutsatsen att prognoserna var försiktiga, realistiska och rimliga. De antaganden som gällde yttre faktorer som påverkade omstruktureringen godkändes i allmänhet och låg i linje med de genomsnittliga förväntningarna på marknaden.

⁽¹⁰⁾ Se beslutet av den 16 mars 1994 om att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 (se fotnot 2).

⁽¹¹⁾ Se punkt 100 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 288, 9.10.1999, s. 2). Under punkt 15 i beslutet om att inleda förfarandet (se fotnot 1) har kommissionen gjort en allmän hänvisning till riktlinjerna för omstrukturering genom att nämna de riktlinjer som offentliggjordes 1997 (som inte ändrar den politik som fastställdes i riktlinjerna från 1994, utom vad gäller jordbrukssektorn) och 1999. På grundval av punkt 100 i de riktlinjer som offentliggjordes 1999 råder det dock inget tvivel om att den enda relevanta texten i detta ärende är texten från 1994.

⁽¹²⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽¹³⁾ Se fotnot 1.

- (62) På grundval av mycket försiktiga prognoser syftade omstruktureringen till att återställa sund lönsamhet redan från och med 1997 och därefter upprätthålla en solid ekonomisk och finansiell ställning. 1997 förmodades Enichem ge vinst för första gången. Verksamhetsresultatet skulle öka från 500 miljarder italienska lire 1993 till 1 100 miljarder italienska lire 1997. De fasta kostnaderna skulle minska från 3 229 miljarder italienska lire 1993 till cirka 1 845 miljarder italienska lire 1997. Det operativa kassaflödet och det allmänna kassaflödet skulle öka från -836 respektive -1 636 miljarder italienska lire 1993 till +780 respektive +404 miljarder italienska lire 1997. Den finansiella skulden netto och skuldsättningsgraden skulle öka från 8 578 miljarder italienska lire respektive 2,9 1993 till 3 492 miljarder italienska lire och 1,3 1997. Dessutom är det viktigt att framhålla att de planerade resultaten skulle uppnås mot bakgrund av en minskning av Enichems omsättning. Detta bekräftar att omstruktureringen i hög grad grundade sig på interna åtgärder utan att Enichem tillhandahölls artificiella medel för att bedriva en aggressiv expansionspolitik. Slutligen visade de ganska fördelaktiga prognoserna som lagts fram för kommissionen att Enichems lönsamhet även skulle återställas för åren efter 1997.
- (63) Som nämnts ovan motsvarade de ekonomiska prognoserna på basis av uppskattningarna de prognoser som godkänts allmänt eller så var de till och med försiktigare. Detta bekräftades 1995 när marknadsvillkoren förbättrades och omstruktureringen visade sig vara effektivare än väntat. I praktiken har Enichem uppvisat bättre resultat än vad som angavs i planen. Dessa faktorer var inte kända när omstruktureringen planerades och skall i princip inte utnyttjas vid bedömningen av huruvida planen var lämplig för att återställa Enichems lönsamhet. Faktorerna bekräftar likväl att planen grundade sig på rimliga marknadsantaganden och att omstruktureringen har genomförts effektivt och i sin helhet. Däremot kan man inte mot bakgrund av Enichems omstruktureringsåtgärder och efterföljande resultat hävda att Enichems omstruktureringsförfarande inte var avsett att återställa bolagets lönsamhet på lång sikt.
- (64) Slutligen skall det framhållas att varken Storbritanniens regering eller BP, som inkommit med synpunkter under förfarandet, inte i särskilt hög grad har bestridit att omstruktureringsförfarandet var avsett att återupprätta Enichems lönsamhet på lång sikt, men de har däremot betonat att ett sådant förfarande måste vara knutet till en kapacitetsminskning.
- (65) Man kan således anta att det är rimligt att de olika omstruktureringsåtgärderna och kapitaltillskotten till förmån för Enichem skulle ha återupprättat företaget lönsamhet och att så verkligen har skett. Följaktligen är det första villkoret i kommissionens riktlinjer uppfyllt.
- (66) Enligt det andra villkoret skall otillbörliga snedvridningar av konkurrensen undvikas. I teorin leder allt stöd som staten beviljar ett företag till otillbörliga snedvridningar av den fria konkurrensen när det stödmottagande företaget får en ekonomiskt fördelaktigare ställning än konkurrenterna. I detta avseende är det särskilt betydelsefullt att stödet kompenseras med en kapacitetsminskning.
- (67) I detta avseende hävdar såväl den brittiska regeringen som BP att om det tredje kapitaltillskottet skall betraktas som statligt stöd räcker inte de kapacitetsminskningar som kommissionen har grundat sitt beslut på den 27 juli 1994 för att kriteriet under den andra punkten skall vara uppfyllt. Eftersom det tredje kapitaltillskottet var nästan dubbelt så stort som de två första borde enligt vad som påpekas i BP:s synpunkter även fördelarna med omstruktureringen fördubblas. I själva verket grundade kommissionen sin bedömning i beslutet av den 27 juli 1994 på antagandet om att enbart de två första kapitaltillskotten utgjorde statligt stöd, och hävdade att kapacitetsminskningarna skulle vara proportionella till det stödbelopp som ingick i dessa kapitaltillskott. Om även det tredje kapitaltillskottet betraktas som stöd skulle Enichems nedläggningar i omstruktureringsplanen inte längre räkna för att uppfylla ovannämnda kriterium.
- (68) I detta fall, vilket framgår av beslutet av den 27 juli 1994, syftade de första två kapitaltillskotten till att minska produktionskapaciteten och lägga ner de anläggningar som omfattas av den ursprungliga omstruktureringsplanen, vilka anges i beslutet av den 27 juli 1994 och i tabell 2 i detta beslut.

- (69) Kommissionen ansåg att den kapacitetsminskning som härrör från dessa nedläggningar står i proportion till det stöd som betalats ut till Enichem genom de två första kapitaltillskotten. Kommissionen hävdar i själva verket att en total kapacitetsminskning på 1 152 kton/år, vilket anges i tabell 2, tillsammans med personalminskningen med cirka 7 000 anställda (av vilka 2 100 hänför sig direkt till nedläggningarna av de angivna anläggningarna) var tillräckligt för att uppfylla det andra kriteriet i riktlinjerna vad gäller de två första kapitaltillskotten. Det bör dessutom framhållas att ingen av de berörda parterna har bestridit att kapacitetsminskningen står i proportion till det stödbelopp som betalats ut genom de första två kapitaltillskotten.
- (70) Kommissionen noterar att det tredje kapitaltillskottet var knutet till liknande omstruktureringsåtgärder som Enichem skulle genomföra i form av kapacitetsminskningar och kostnadsnedskärningar. Detta är uppenbart om man jämför den kapacitetsminskning och de nedläggningar som var knutna till de omstruktureringsåtgärder som skulle genomföras från 1991—1993 i samband med de första två kapitaltillskotten (tabell 2) med den kapacitetsminskning och de nedläggningar som skulle göras under perioden 1994—1997 i samband med det tredje kapitaltillskottet (tabell 3). I det första fallet med ett totalt tillskott på 1 794 miljarder italienska lire skulle Enichem minska sin egen kapacitet med cirka 1 152 kton/år. I det andra fallet med ett tillskott på 3 000 miljarder italienska lire (något mindre än en fördubbling av de två första tillskotten) avsåg Enichem att genomföra en kapacitetsminskning som förmodligen skulle bli mer än dubbelt så stor som den minskning som planerades när det gäller de första två kapitaltillskotten.
- (71) Som nämns ovan avsåg planen 1994—1997 avveckling av polyeten och övrig avledd verksamhet inom plastsektorn, PET, finkemikalier, viss verksamhet av mindre omfattning inom elastomersektorn (huvudsakligen nitril och polykloropren), fibrer (akryl- och polyesterfibrer samt termiskt bundna fibrer) samt tvätt- och rengöringsmedel. Genom dessa avvecklingar skulle Enichem totalt uppnå kapacitetsminskningar på åtminstone 2 083 kton/år, vilket är lite mindre än en fördubbling av minskningen i samband med de två första kapitaltillskotten. Dessa uppgifter innefattar dock inte de anläggningar i tabell 3 vilkas kapacitet kommissionen inte kände till. Med hänsyn till nedläggningen av dessa anläggningar är det mycket troligt att den totala kapacitetsminskningen blir avsevärt större än en fördubbling av den föreskrivna minskningen i den första planen.
- (72) Det samma gäller för de åtgärder som skall vidtas för att skära ned fasta kostnader, särskilt personalkostnader. Även denna åtgärd kan anses stå i proportion till det nya kapitaltillskottet. De två första kapitaltillskotten skulle åtföljas av en personalminskning med cirka 7 000 anställda. Det tredje kapitaltillskottet var knutet till en minskning med cirka 16 000 anställda, trots att det beloppet var mindre än en fördubbling av de två första tillskotten.
- (73) Med hänsyn till detta drar kommissionen slutsatsen att omstruktureringen av Enichem inte har lett till otillbörliga snedvridningar av konkurrensen och uppfyller således det andra villkoret i riktlinjerna för stöd till omstruktureringar.
- (74) I det tredje villkoret krävs att stöden skall stå i proportion till omstruktureringens kostnader och fördelar, dvs. om stödet skall vara förenligt med den gemensamma marknaden måste detta begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att finansiera återupprättande av företagets lönsamhet och får inte utnyttjas för att utvidga produktionen, förutom om åtgärden är nödvändig för att återupprätta företagets lönsamhet.
- (75) Enligt den omstruktureringsplan som lagts fram skulle den tredje kapitalökningen förbättra Enichems ekonomiska situation och minska skuldsättningsgraden. Om kapitaltillskottet hade varit alltför stort skulle Enichem kunnat finansiera en aggressiv handelspolitik tack vare ett överskott på medel som tillhandahållits av dess aktieägare. Det bör dock framhållas att det inte föreskrivs i planen att Enichems finansiella skulder skulle nollställas under planeringsperioden – det skulle ha varit alltför omfattande. I planen föreskrivs däremot en minskning av Enichems skuldsättning från 8 600 miljarder italienska lire 1993 till 3 500 miljarder italienska lire 1997, med en skuldsättningsgrad på 0,57.

- (76) Skuldminskningen skulle uppnås genom kapitalökningen, men även genom inkomster från avvecklingarna, som i slutet av 1995 redan uppgick till cirka 2 500 miljarder italienska lire, och genom det internt genererade kassaflödet. Alla dessa resurser tillsammans skulle leda till en skuldsättningsgrad på 0,57, vilket kan anses vara normalt och säkert för den sektor där bolaget bedriver verksamhet. Detta är inte på något sätt för lågt, eftersom Enichem fortfarande har omfattande finansiella skulder att betala.
- (77) Kommissionen anser därför att det utbetalade stödet inte har gett Enichem något kapitalöverskott som inte är knutet till omstruktureringsförslaget och som skulle ha kunnat bidra till att finansiera aggressiva kommersiella och ekonomiska transaktioner som inte är nödvändiga för omstruktureringen. Däremot gick planen ut på att minska omsättningen, produktionskapaciteten, investeringarna och utgifterna för FoU. Denna slutsats är också underförstådd i BP:s synpunkter, dvs. att hela det kassaflöde som genererats av Enichem under perioden 1994–1998 var avsett att användas för att minska skulderna och inte för att finansiera andra investeringar. Därav följer att BP på grundval av sin analys skulle vara medvetet om att kapitaltillskottet inte skulle ha kunnat tillföra Enichem finansiella medel för att bedriva en expansiv handelspolitik.
- (78) När det gäller BP:s tes enligt vilken Enichem direkt efter det att stödet hade beviljats bildade ett gemensamt företag med Union Carbide och på så sätt bröt mot det tredje villkoret, noterar kommissionen att det gemensamma företaget producerade polymerer som var just en av Enichems kärnverksamheter enligt omstruktureringsplanen. I detta avseende måste det gemensamma företaget betraktas som en del av själva omstruktureringsplanen och inte som en åtgärd för att öka kapaciteten. Med tanke på att polymerproduktion var en av Enichems kärnverksamheter har företaget valt en strategi som kan förbättra dess effektivitet och har upprättat ett gemensamt företag med en partner som kan tillföra betydande tekniska fördelar utan att den totala kapaciteten ökar och stärker på så sätt effektiviteten.
- (79) Upprättandet av det gemensamma företaget strider dock inte mot det tredje villkoret.
- (80) Det tredje villkoret kräver dessutom att mottagaren på ett betydelsefullt sätt bidrar till att finansiera omstruktureringen. I den omstruktureringsplan som är knuten till det tredje kapitaltillskottet föreskrivs enligt avsnitt II betydande nedläggningar och avvecklingar under perioden 1994–1995 på cirka 2 500 miljarder italienska lire, dvs. till ett belopp som uppgår till mer än 80 % av kapitaltillskottet. Dessutom skulle Enichem även ha finansierat den egna omstruktureringen med det operativa kassaflödet som, vilket nämns ovan, förväntades vara omfattande. Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Enichems omstruktureringsplan innefattar ett betydande deltagande av bolaget vad gäller kostnaderna för den egna omstruktureringen, vilket ligger i linje med vad som krävs av gemenskapens riktlinjer i ärendet.
- (81) Med beaktande av ovanstående anser kommissionen att Enichems omstruktureringsplan innebar ett betydande deltagande av bolaget i kostnaderna för omstruktureringen i enlighet med det tredje villkoret i gemenskapens riktlinjer för stöd till omstruktureringar.
- (82) Det fjärde och femte villkoret är irrelevanta i det aktuella fallet eftersom kommissionens analys gjordes när omstruktureringarna redan skulle vara genomförda. Det räcker således att kommissionen kontrollerar att omstruktureringsplanen har genomförts i sin helhet. Av den befintliga informationen kan kommissionen bekräfta att omstruktureringsplanen från 1994 i huvudsak har genomförts under den fastställda tidsramen vilket visas av Enichems verkliga resultat och företagets aktuella ekonomiska situation.

- (83) Eftersom alla villkor som fastställs i riktlinjerna för stöd till omstrukturering är uppfyllda anser kommissionen att det statliga stöd som ingår i Enichems omstrukturering är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c.

VII. SLUTSATSER

- (84) På grundval av ovanstående anser kommissionen att ENI:s kapitaltillskott på 3 000 miljarder italienska lire till Enichem är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som ingår i det kapitaltillskott på 3 000 miljarder italienska lire som ENI har genomfört 1994 till förmån för Enichem SpA är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 19 september 2001.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 15 mars 2002

om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/492/EEG när det gäller gränsvärden och analysmetoder för vissa marina biotoxiner i musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor

[delgivet med nr K(2002) 1001]

(Text av betydelse för EES)

(2002/225/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 97/79/EG⁽²⁾, särskilt kapitel V punkterna 3 och 5 i bilagan till det direktivet, och

av följande skäl:

- (1) I kapitel V punkt 7 i bilagan till direktiv 91/492/EEG föreskrivs att gängse biologiska testmetoder för DSP (Diarrhetic Shellfish Poisoning, diarréframkallande skal-djursgift) inte får påvisa förekomst av toxinet i ätbara delar av blötdjuren (hela kroppen eller varje ätbar del separat).
- (2) Det är vetenskapligt bevisat att vissa marina biotoxiner som de i DSP-komplexet (okadasyra [OA] och dinophysistoxiner [DTX]), liksom yessotoxiner (YTX), pectenotoxiner (PTX) och azaspiracider (AZA) utgör en allvarlig fara för människors hälsa när de förekommer i vissa halter i musslor, tagghudingar, manteldjur eller marina snäckor.
- (3) Mot bakgrund av senare vetenskapliga studier kan man nu fastställa gränsvärden och analysmetoder för dessa biotoxiner.
- (4) Gränsvärden och analysmetoder bör harmoniseras och tillämpas av medlemsstaterna för att skydda människors hälsa.
- (5) Förutom biologiska testmetoder bör alternativa detektionsmetoder som kemiska metoder och metoder för in vitro-analys godkännas, om det kan visas att den valda metoden är minst lika effektiv som den biologiska metoden och att man genom att tillämpa den uppnår ett likvärdigt skydd för människors hälsa.

(6) De föreslagna gränsvärdena grundas på preliminära uppgifter och bör omvärderas när nya vetenskapliga rön blir tillgängliga.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta beslut fastställs gränsvärdena för marina biotoxiner som de i DSP-komplexet (okadasyra [OA] och dinophysistoxiner [DTX]), yessotoxiner (YTX), pectenotoxiner (PTX) och azaspiracider (AZA) och de analysmetoder som skall användas för påvisande av deras förekomst. Beslutet skall tillämpas på musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor som är avsedda att konsumeras direkt av människor eller att beredas ytterligare före konsumtion.

Artikel 2

Gränsvärdet för den sammanlagda förekomsten av okadasyra, dinophysistoxiner och pectenotoxiner i de djur som avses i artikel 1 (i hela kroppen eller i ätbara delar separat) fastställs till 160 µg av okadasyraekvivalent per kg. Analysmetoderna fastställs i bilagan till detta beslut.

Artikel 3

Gränsvärdet för den sammanlagda förekomsten av yessotoxiner i de djur som avses i artikel 1 (i hela kroppen eller i ätbara delar separat) fastställs till 1 mg av yessotoxinekvivalent per kg. Analysmetoderna fastställs i bilagan till detta beslut.

Artikel 4

Gränsvärdet för den sammanlagda förekomsten av azaspiracider i de djur som avses i artikel 1 (i hela kroppen eller i ätbara delar separat) fastställs till 160 µg av azaspiracidekvivalent per kg. Analysmetoderna fastställs i bilagan till detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

Artikel 5

Om analyserna ger avvikande resultat med olika metoder bör man överväga att använda bioassay med möss som referensmetod.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

DETEKTIONSMETODER

Biologiska metoder

En rad förfaranden för bioassay med möss som skiljer sig åt vad gäller provstorlek (hepatopancreas eller hela kroppen) och vad gäller de lösningsmedel som använts för extraktions- och reningsförfarandet kan användas för detektion av de toxiner som anges i artikel 1. Känslighet och selektivitet beror på valet av det lösningsmedel som används för extraktion och rening och hänsyn bör tas till detta när det avgörs vilken metod som skall användas så att samtliga toxiner omfattas.

En enda bioassay med möss med acetonextraktion kan användas för detektion av okadasyra, dinophysistoxiner, pectenotoxiner och yessotoxiner. Bioassayn kan vid behov kompletteras med vätske-vätskeextraktion med etylacetat/vatten eller diklormetan/vatten för att avlägsna eventuella interferenser. Detektion av azaspiracider vid gränsvärdena genom detta förfarande förutsätter att hela kroppen används som analysprov.

Tre möss bör användas för varje test. Om två av de tre mössen dör inom 24 timmar efter det att var och en injicerats med extrakt motsvarande 5 g hepatopancreas eller 25 g helkroppssubstans bör det anses vara en indikation på att ett eller flera av de toxiner som anges i artikel 1 förekommer i halter som överstiger de gränsvärden som fastställs i artiklarna 2, 3 och 4.

En bioassay med möss med acetonextraktion följt av vätske-vätskeextraktion med dietylter kan användas för detektion av okadasyra, dinophysistoxiner, pectenotoxiner, men den kan inte användas för detektion av yessotoxiner och azaspiracider eftersom det kan förekomma förluster av dessa toxiner under separationen. Tre möss bör användas för varje test. Om två av de tre mössen dör inom 24 timmar efter det att var och en injicerats med extrakt motsvarande 5 g hepatopancreas eller 25 g helkroppssubstans, bör det anses vara en indikation på att okadasyra, dinophysistoxiner och pectenotoxiner förekommer i halter som överstiger de gränsvärden som fastställs i artikel 2.

Bioassay med råttor kan detektera okadasyra, dinophysistoxiner och azaspiracider. Tre råttor bör användas för varje test. Om någon av råttorna reagerar med diarré skall det anses vara en indikation på att okadasyra, dinophysistoxiner och azaspiracider förekommer i halter som överstiger gränsvärdena i artiklarna 2 och 4.

Alternativa detektionsmetoder

En rad metoder såsom High Performance Liquid Chromatography (HPLC) med fluorescensdetektion och vätskekromatografi-masspektrometri (LC-MS), immunanalys och funktionella analysmetoder såsom fosfatasinhiberingsmetoden kan användas som alternativa eller kompletterande metoder till de biologiska testmetoderna om man med en av dessa metoder eller med en kombination av metoder kan hitta minst följande analoget:

- Okadasyra och dinophysistoxiner: en hydrolysfas kan krävas för detektion av DTX3.
- Pectenotoxiner: PTX1 och PTX2.
- Yessotoxiner: YTX, 45 OH YTX, Homo YTX och 45 OH Homo YTX.
- Azaspiracider: AZA1, AZA2 och AZA3.

Om nya analoget som kan påverka människors hälsa påvisas, skall dessa inbegripas i analysen. Standarder måste dock finnas tillgängliga innan en kemisk analys är möjlig. Den totala toxiciteten skall beräknas med hjälp av omvandlingsfaktorer grundade på toxicitetsdata som finns tillgängliga för varje toxin.

Metodernas värden för mätsäkerhet bör fastställas efter validering enligt ett internationellt avtalat protokoll.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 15 mars 2002

om fastställande av särskilda hälsokontroller vid upptagning och beredning av vissa musslor med en halt av "amnesic shellfish poison" (ASP) som överstiger det gränsvärde som fastställs i rådets direktiv 91/492/EEG

[delgivet med nr K(2002) 1009]

(Text av betydelse för EES)

(2002/226/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 97/79/EG⁽²⁾, särskilt kapitel V sista stycket i bilagan till det direktivet, och

av följande skäl:

- (1) I kapitel V punkt 7a i bilagan till rådets direktiv 91/492/EEG föreskrivs att halten amnesic shellfish poison (ASP) i blötdjurets ätbara del (hela kroppen eller varje ätbar del separat) inte får överstiga 20 mg domorinsyra (DA) per kg mätt med analysmetoden HPLC (high performance liquid chromatography).
- (2) Vetenskapliga studier har visat att musslor av familjen *Pecten maximus* och *Pecten jacobaeus* med en DA-koncentration i hela kroppen på mellan 20 och 250 mg/kg, under vissa begränsande förhållanden, normalt har en DA-koncentration som är lägre än de tillåtna 20 mg/kg i adduktorer och gonader som är avsedda som livsmedel.
- (3) Mot bakgrund av de senaste vetenskapliga studierna är det lämpligt att, endast vid upptagningen och endast för musslor av de arter som avses i skäl 2, för ASP införa ett högre gränsvärde i fråga om hela kroppen vid upptagningen än det som fastställs i direktiv 91/492/EEG.
- (4) Det ankommer på medlemsstaternas behöriga myndigheter att särskilt godkänna de anläggningar vid vilka dessa musslor bereds och kontrollera att de förfaranden för egna hälsokontroller som föreskrivs i artikel 6 i rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 97/79/EG, tillämpas på ett tillfredsställande sätt.

- (5) Bestämmelserna i detta beslut bör ses över när vetenskapliga rön tyder på att andra hälsokontroller bör införas, eller att de parametrar som fastställts för att skydda människors hälsa bör ändras.
- (6) Bestämmelserna i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från punkt 7a i kapitel V i bilagan till rådets direktiv 91/492/EEG får medlemsstaterna tillåta upptagning av musslor av arterna *Pecten maximus* och *Pecten jacobaeus* med en koncentration av domorinsyra (DA) i hela kroppen som överstiger 20 mg/kg men är lägre än 250 mg/kg och som uppfyller kraven i punkt 2.
2. De krav som avses i punkt 1 är följande:
 - a) Musslorna skall tas upp enligt de villkor som anges i bilagan till detta beslut.
 - b) De skall transporteras i behållare eller fordon som förseglats under överinseende av den behöriga myndigheten och föras direkt från produktionsområdet till en godkänd anläggning med tillstånd av behörig myndighet att utföra den särskilda beredningen av dessa musslor, som innebär fullständigt avlägsnande av hepatopancreas, inälvor eller andra smittade delar som inte uppfyller kraven i punkt 2 i bilagan. Den behöriga myndigheten skall sända en förteckning över de anläggningar som särskilt godkänts för detta ändamål till Europeiska kommissionen och medlemsstaterna.
 - c) Musslorna skall åtföljas av en registreringshandling som för varje parti utfärdats av den behöriga myndigheten, i enlighet med de uppgifter som föreskrivs i kapitel II, punkt 6 i bilagan till direktiv 91/492/EEG och med uppgifter om de anatomiska delar av musslorna som får beredas till livsmedel. Permanenta transporttillstånd beviljade av den behöriga myndigheten godtas inte.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 1.⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.⁽³⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 15.

d) Efter fullständigt avlägsnande av hepatopancares, inälvor och andra smittade delar får adduktorer eller gonader som är avsedda som livsmedel inte innehålla en ASP-mängd som kan upptäckas med HPLC-metoden överstigande 20 mg DA per kg.

Artikel 2

1. Varje parti av slutprodukten skall testas av en anläggning med särskilt tillstånd för detta. Om DA-halten i något prov, enligt definitionen i bilagan, överstiger 20 mg DA per kg måste hela partiet förstöras under överinseende av den behöriga myndigheten.

2. Om det gränsvärde för hepatopancares, inälvor och andra giftiga delar som föreskrivs i punkt 2 i denna bilaga överskrids (liksom slutprodukter i vilka gränsvärdena på 20 mg DA per kg överskrids), skall dessa förstöras under överinseende av den behöriga myndigheten.

3. Den behöriga myndigheten skall se till att de egna hälsokontroller som föreskrivs i artikel 6 i rådets direktiv 91/493/EEG, tillämpas på de beredningar som avses i artikel 1.2 b

i detta beslut. Producenten skall underrätta den behöriga myndigheten om alla resultat som gäller slutprodukten som inte är förenliga med punkt 7a i kapitel V i bilagan till direktiv 91/492/EEG.

Artikel 3

Bestämmelserna i detta beslut skall ses över mot bakgrund av vetenskapliga framsteg.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. Upptagning av musslor av arterna *Pecten maximus* och *Pecten jacobaeus* är inte tillåten under perioder med utbrott av ASP-aktivt toxin i vattnet vid produktionsområdet enligt vad som fastställs i kapitel VI, punkt 2 i bilagan till direktiv 91/492/EEG.
 2. En begränsad upptagning av musslor med en DA-koncentration i hela kroppen som överstiger 20 mg/kg får inledas om två på varandra följande prover som tagits inom en period på 1–7 dagar visar att DA-koncentrationen i hela musslan är lägre än 250 mg/kg, och att DA-koncentrationen i de delar som är avsedda som livsmedel, vilka skall analyseras för sig, är lägre än 4,6 mg/kg. Analyserna av hela kroppar skall göras på ett homogenat av 10 musslor. Analysen av ätbara delar skall göras på ett homogenat av 10 individuella delar.
 3. Den behöriga myndigheten bestämmer varifrån stickprov skall tas för att se till att musslorna uppfyller parametrarna i punkt 2. När upptagning är tillåten, skall stickprov tas minst en gång i veckan för DA-analys av musslorna (analys av hela kroppen och av adduktorer och gonader separat). Upptagningen får fortsätta om resultaten uppfyller de krav som anges i punkt 2.
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 mars 2002

om bekräftande av att Israels system för kontroll av att principerna för god laboratoriesed (GLP) har inrättats och börjat fungera på ett tillfredsställande sätt

(2002/227/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 1999/662/EG av den 19 juli 1999 om att ingå avtalet om ömsesidigt erkännande av OECD:s principer för god laboratoriesed (GLP) och om program för att kontrollera att dessa principer följs mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1 i detta,

efter samråd med den särskilda kommitté som utsetts av rådet, och

av följande skäl:

- (1) Vid de två första mötena i den genom avtalet inrättade gemensamma kommittén mellan EU och Israel, den 27 november 2000 och den 16 november 2001, skedde en noggrann prövning av inrättandet av Israels system för kontroll av att principerna för god laboratoriesed tillämpas.
- (2) Kommissionen begärde vissa kompletterande upplysningar och den som nationell GLP-tillsynsmyndighet fungerande Israel Laboratory Accreditation Authority (ISRAC) tillhandahöll dessa i rätt tid.

- (3) Enligt artikel 11.2 och 11.3 i avtalet måste gemenskapen innan avtalets inledningsperiod får avslutas bekräfta att Israels system för kontroll av att principerna för god laboratoriesed har inrättats och börjat fungera på ett tillfredsställande sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Gemenskapen bekräftar härmed att Israels system för kontroll av att principerna för god laboratoriesed har inrättats och börjat fungera på ett tillfredsställande sätt under avtalets inledningsperiod och att den perioden följaktligen kan avslutas i avsikt att övergå till avtalets operativa fas senast den 1 maj 2002.

Utfärdat i Bryssel den 13 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 263, 9.10.1999, s. 6.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 mars 2002

om erkännande av fem israeliska provningsanläggningar som inom sina respektive specialområden befunnits uppfylla kraven på god laboratoriesed (GLP)

(2002/228/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 1999/662/EG av den 19 juli 1999 om att ingå avtalet om ömsesidigt erkännande av OECD:s principer för god laboratoriesed (GLP) och om program för att kontrollera att dessa principer följs mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1 i detta,

efter samråd med den särskilda kommitté som inrättats av rådet, och

av följande skäl:

- (1) Vid inspektioner utförda av utnämnda EG-inspektörer mellan den 28 mars 1996 och den 1 januari 2000 i enlighet med artikel 12 i avtalet om ömsesidigt erkännande av OECD:s principer för god laboratoriesed (GLP) och om program för att kontrollera att dessa principer följs mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel har fem israeliska provningsanläggningar inom sina

respektive specialområden befunnits uppfylla kraven på god laboratoriesed.

- (2) I enlighet med artikel 12 i avtalet bör de fem provningsanläggningarna erkännas av gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Gemenskapen erkänner härmed att de fem israeliska provningsanläggningar som anges i bilagan inom sina respektive specialområden uppfyller kraven på god laboratoriesed.

Utfärdat i Bryssel den 14 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 263, 9.10.1999, s. 6.

BILAGA

Israeliska provningsanläggningar som befunnits uppfylla kraven på god laboratorised samt deras specialområden:**Agan Chemical Manufacturers Ltd**

Analytical Laboratory
77102 Ashdod, Israel
Specialområde: Fysikalisk och kemisk provning

Aminolab Ltd

Analytical Laboratory Services
Weizmann Science Park
76326 Rehovot, Israel
Specialområde: Analytisk och klinisk kemi

Analyst Research Laboratories

Hamanov Street 3
,76111 Rehovot, Israel
Specialområde: Fysikalisk och kemisk provning, analytisk och klinisk kemi

Harlan Biotech Israel Ltd

Kiryat Weizmann, Building #13B
76326 Rehovot, Israel
Specialområde: Toxicitetsstudier

Makteshim Chemical Works Ltd

Physicochemical Research
84100 Beer Sheva, Israel
Specialområde: Fysikalisk och kemisk provning
